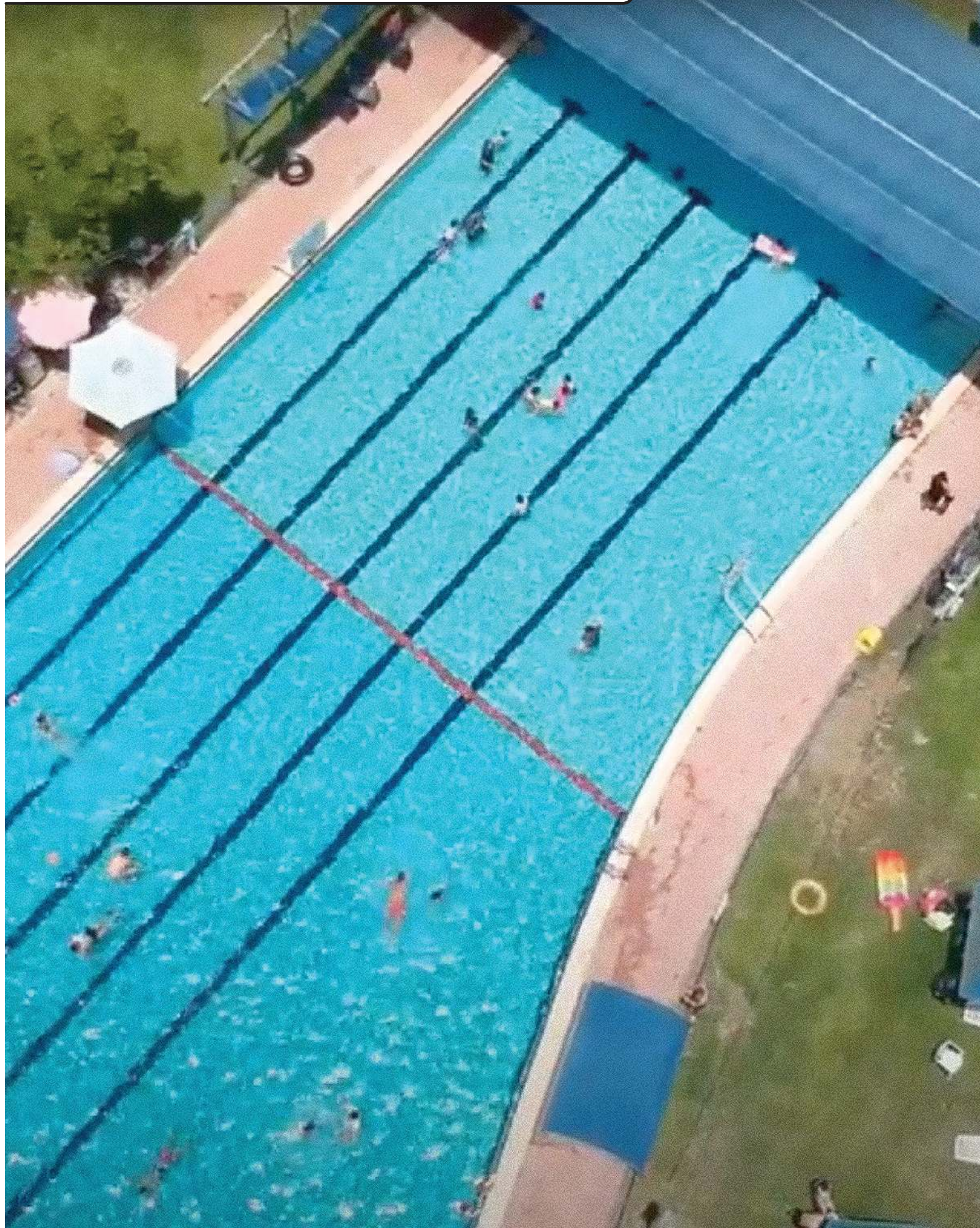

ידיעות מעברות

ד' באב תשפ"א | 13 ביולי 2021 | גליון 04 כרך 85

תוכן העניינים

4	דו"ח מישיבות המזכירות
7	איתור מועמדים לניהול קש"ת
8	סיכומי ישיבות ועדת משק
10	דיווח מהנהלת קש"ת
13	נוהל שימוש בגן נחליאלי ופרגולה
14	פרידה מחדווה גנז
15	פרידה מישראל הדר
19	פרידה מיוחנן פורמן
21	פרידה מאלישבע קורת
22	לזכרה של תמר נתיב אסא
23	כיצד הומצא השם: "רמות חפר"?
24	קצת מהנעשה ב-'בית לחיים'
25	התחדשות בכלביית מעברות
26	למה לא כדאי לנו להפריט את החיים
27	"ענבים" תערוכת יחיד לרוני דורון
28	למה לא רואים את השמים בצבע סגול? ...
30	השבוע בארץ לפני יותר מ-150 שנה
31	ברכות ואיחולים / עובר ושב

מאז שיצא הגיליון האחרון של "ידיעות הקיבוץ" הלכו לעולמם, בזה אחר זה, חמישה חברים וחברות קיבוץ: חדווה גנז, ישראל הדר, חנה אהרוני, יוחנן פורמן ואלישבע קורת. מועד יציאת הגיליון נדחה שוב ושוב על מנת לתת מקום ראוי לכל אחד מהם. בגיליון הבא ניחד מקום גם למיה שביט, בת מעברות ומייסדת מקהלת העפרוני, שהלכה לעולמה ומאות נפרדו ממנה בטקס מרגש במיוחד של שירה משותפת בבית העלמין.

כל חבר וחברה היו עולם ומלואו, אנשים בעלי סיפורי חיים מרתקים ומופלאים, ורק חלק קטן מתוכם יכול להשתקף בהספדים ובסיפורים שסופרו עליהם. סיפור פציעתו של יוחנן פורמן מתואר בהספד המרגש שכתבה עליו זהר. רק לאחרונה פורסם ספר חדש שהגיע למשפחה במהלך השבעה ובו מתואר רגע הפציעה והרגעים שבאו אחריו. חלק מהפרק המרתק ויוצא הדופן הזה נפרסם בגיליון הבא.

החודש החולף, שהיה גם אחד החמים שנמדדו ביבשת אמריקה ובכלל בעולם, התאפיין גם בשינויים בחצר הקיבוץ. בן לילה צצו ברחבי הקיבוץ עמודים עם שילוט יפה ושמות חדשים/ישנים לשבילי הקיבוץ ועכשיו אפשר להפנות בקלות רבה יותר אנשים לכתובת של בית משפחה מסוימת. כל הכבוד לצוות שעסק בבחירת השילוט ובבחירת השמות: אורה אלון וערה פריטש.

מעבר לאלה, הבריכה ממשיכה להיות מוקד משיכה מרכזי לכולנו ובעיקר לילדים, שיצאו לחופשת הקיץ, חדר האוכל חזר לפעילות מלאה כמקודם וגם הקורונה חוזרת להדאיג אבל לזה כבר התרגלנו.

ממש לפני סגירת הגיליון התבשרנו גם על ידיעה משמחת ואין סיבה מוצדקת יותר מאשר לסיים איתה את דבר העורך: רוני נובלמן זכתה במדליית הזהב באליפות ישראל בג'ודו וזה אומר שרוני היא אלופת ישראל הטרייה למשקל 48 ק"ג. הישג אדיר! רוני, כל הכבוד לך, על ההתמדה ועל שעות האימונים הרבות מאד. גאים בך - מכל בית מעברות!

העורך

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שואל

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמש ברקוביץ

צילום רחפן שער קדמי: אריה הללי

צילומי שער אחורי: באדיבות עמוד

הפייסבוק: "זה קורה במועדון".

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

**קיבוץ מעברות
אבל על מותו של**

ישראל הדו ז"ל

ומשתתף בצערם של:
רינה, והמשפחה המורחבת

**קיבוץ מעברות
אבל על מותה של**

חדוה גנז ז"ל

ומשתתף בצערם של:
אמיר, שי, והמשפחה
המורחבת

**קיבוץ מעברות
אבל על מותו של**

יוחנן פורמן ז"ל

ומשתתף בצערם של:
דינה, שחר, אורלי, זוהר, זיו
והמשפחה המורחבת

**קיבוץ מעברות
אבל על מותה של**

חנה אהרוני ז"ל

ומשתתף בצערם של:
סודי, ערן, והמשפחה
המורחבת

**קיבוץ מעברות
אבל על מותה של**

מיה שביט ז"ל

ומשתתף בצערם של:
תמר, אסיה, והמשפחה
המורחבת

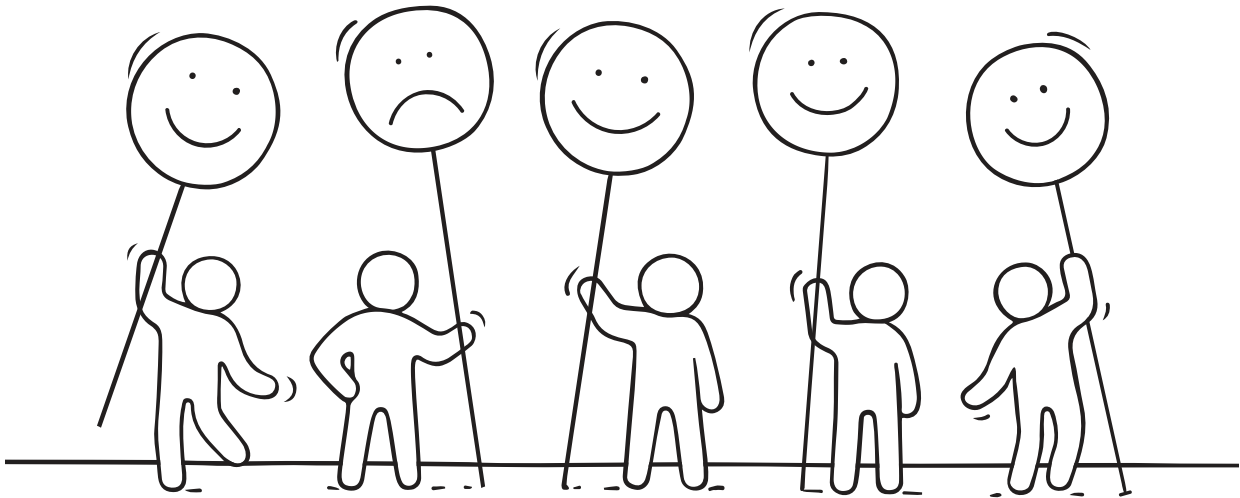
**קיבוץ מעברות
אבל על מותה של**

אלישבע קורת ז"ל

ומשתתף בצערם של:
עמיר, הדס, דנה,
והמשפחה המורחבת

דו"ח מישיבות המזכירות

התקציב לצורך צמצום טעויות, תיקון עיוותי עבר, פשטות ויעילות בעבודת הנהלת החשבונות אבל לא פחות חשוב מכך - יאפשר לחברים שקיפות מלאה לתקציבים האישיים, מעקב ובקרה. אופיר מדגיש כי המטרה היא בעיקר טכנית. צוין כי המבנה החדש לא יבטא פגיעה בתקציבים למעט מקרים מעטים בהם היה עיוות מתמשך שנדרש לתקן, עיתויי תזמון של מתן תקציבים והמלצות לשינויים במספר מועט של תקציבים.

החלטת המזכירות: סוכם כי אופיר, נורית ונטע יגיעו בעוד כחודש להצגה והמלצה סופית לשיחת קיבוץ.

3 הצעה לנוהל מעבר דירות

מציג שחר יואי - נציג ועדת דירות

מהלך הדיון: הוצגה נוהל מעברי דירות. מטרת הנוהל להסדיר תור זכאים למעבר שיהיה שקוף וברור לחברים. הנוהל ייקח בחשבון את הרכיבים העיקריים הללו - התאמת הדירה הנוכחית, גיל הילדים והותק. הרכיבים מחולקים באחוזים דיפרנציאליים. התקיים דיון, נרשמו הערות.

החלטת המזכירות: הנוהל אושר. לאחר תיקון ההערות הנוהל יועבר לאישור שיחת הקיבוץ.

סיכום ישיבות המזכירות ב-10.05.21 (0721)

1. אישור מסגרת אשראי לזמן קצר (און-קול)

מציג אופיר 173

מהלך הדיון:

אופיר הסביר את מהות ההלוואה לזמן הקצר ותפקידה בסיוע למערכת הפיננסית בהון החוזר. עד היום ההלוואה עמדה על 8 מיליון ש"ח. מבקשים את אישור המזכירות לחידוש ההלוואה והגדלתה לגובה של 10 מיליון ש"ח. ההסבר לעלייה - עקב הבנייה ברמות חפר.

החלטת המזכירות:

המזכירות מאשרת את בקשת מנהל הכספים לקבל מבנק הפועלים מסגרת אשראי לזמן קצר בגובה של 10 מיליון ש"ח.

הצבעה: אושר ברוב קולות

2 עדכון מבנה תקציב משפחה

מציג אופיר 173 ונורית אומני

מהלך הדיון:

הוצגה הצעה לעדכון מבנה התקציבים האישיים ותקציבי המזון. מטרתו של העדכון הוא לארגן מחדש את מבנה

סיכום ישיבות המזכירות ב-07.06.21 (0921)

1. הסדר קליטה 2021

מהלך הדיון:
המשך דיון נוהל הקליטה המוצע. המזכירות סיימה לדון בנוהל. העירה הערות לתיקון.

החלטת המזכירות:
תוכן טיוטה חדשה לשיבה הבאה עם התיקונים אשר הוסכמו על ידי חברי המזכירות.

2. אישור הלוואות

מהלך הדיון:
א. אישור הועד המנהל לקבלת הלוואה באמצעות "קיבוץ מעברות": חברי המזכירות ביושבם כוועד המנהל של "קיבוץ מעברות" מאשרים קבלת הלוואה של 10 מיליון ש"ח, ל-10 שנים באמצעות "קיבוץ מעברות" וחתימה של אנדי קדר ואופיר צדוק על המסמכים הנדרשים מהבנק בהתאם לנדרש להלוואה זו.

ב. חברי המזכירות ביושבם כוועד המנהל של "מעברות נכסים" מאשרים פתיחת מסגרת אשראי און קול של עד 10 מיליון ש"ח בבנק הפועלים לטובת "מעברות נכסים" וכן מאשרים חתימה של מורשי החתימה על המסמכים הנדרשים מהבנק בהתאם לנדרש להלוואה זו.

3. שינוי מבנה תקציבים

מהלך הדיון:
בהמשך לבקשת "הנהלת החשבונות" לביצוע עדכון של מבנה התקציבים של החברים, המזכירות מסמיכה את הצוות המורכב מאופיר צדוק, נורית לומניץ ונטע שלג לטובת העלאת הנושא לשיחת קיבוץ.

מסרה: נילי

4 עידכונים

א. משפ' עזר מיכל ומיכאל - הסכם עזיבה לקראת חתימה סופית. המשפחה עזבה פיזית בתאריך 01.04.21.

ב. משפ' יערה ויריב קאופמן- נשלחה למשפחה הזמנה לשיבת מזכירות לדיון לתאריך 07.06.21 בנושא פקיעת חברותם.

ג. עדכון בנושא הליכים משפטיים - בהסכמת הצדדים, ההליכים בין משפחת פורמן לבין הקיבוץ יתבררו במסגרת הליך בורות במוסד לבוררות וגישור של התנועה הקיבוצית. (עדכון פורסם בקהילנט).

סיכום ישיבות המזכירות ב-25.05.21 (0821)

1. הסדר קליטה 2021

מהלך הדיון:
קיים צורך בהסדר קליטה מעודכן שיתאם לתקופתנו, ליכולת הקיבוץ ולצרכים המשתנים. מטרת ההסדר להוות מסמך הכולל הוראות מפורטות בכל הנוגע לתהליך הקליטה לקיבוץ, הן עבור רשויות הקיבוץ המוסמכות והן עבור הנקלטים וחברי הקיבוץ. התקיים דיון לאור הערות חברי המזכירות וחברי ועדת קליטה. נרשמו הערות החברים.

החלטת המזכירות:
המשך דיון בשיבת המזכירות הבאה.

2. בקשת ארז מילר לחופשה מיוחדת

מהלך הדיון:
ארז מילר יצא לחופשה מיוחדת בתאריך 07.09.2017. עקב נסיבות משפחתיות, ארז חזר מהחופשה ב-01.05.2018 ולא מיצה עד תום את הזכאות לחופשה המיוחדת. ארז מבקש לממש זאת עתה.

החלטת המזכירות:
הבקשה אושרה

סיכום ישיבות המזכירות ב-21.06.21 (1021)

1) אישור נוהל קליטה

מהלך הדיון:

בהמשך לדיון בשיבה קודמת הוצג תקנון סופי על ידי הדר בר ניר. הועלו מספר הסתייגויות.

החלטת המזכירות:

הדר תשב עם חברי ו. קליטה שני כפיר וגלית יערי וינסו לסגור את ההסתייגויות. אישור סופי על הנוהל - בשיבת מזכירות הבאה.

2) פניית הורי נערי י"ב להמרת שעות עבודה לפולין

מהלך הדיון:

נערי י"ב (6 במספר) עבדו כמקובל 160 שעות למטרת מימון חלקי של הנסיעה לפולין. בשל מגפת הקורונה לא יצאה הנסיעה לפועל. הנערים מבקשים להכיר בשעות האלו כשעות חופש.

החלטת המזכירות:

אושרו 10 ימי חופש שירשמו לנערים.

3) תכנית הוספת ממ"דים לדירות קבע

מציגים אולגה צפתי ואוהד נול

מהלך הדיון:

קיימות כ-50 דירות קבע ללא ממ"דים.

החלטת המזכירות:

אנשי הבינוי יגישו למזכירות שתי רשימות של בתי קבע ללא ממ"ד: עם ובלי חריגות בנייה. המזכירות תדון בהמשך על עלויות רישוי חריגות הבניה, לפני תחילת הפרויקט.

4) ערעור יעקב מילר ומאיה טל בנושא "כספי מטרנה" לרותי נחום

נלי י"צגה את עמדת המשפחה.

מהלך הדיון:

נשאר חוב בסך 45,000 ש"ח של שמעון נחום ז"ל.

החלטת המזכירות:

לקזז מהסכום של כספי מטרנה שמגיע לרותי נחום 50% מהחוב הנ"ל. שאר החוב ישולם מתקציב המזכירות.

5) אישור הסכם תושבות מיוחד עם נגה קורן

מזכירת שרה כנר.

מהלך הדיון:

בפני חברי המזכירות הוצג הסכם תושבות אשר בעיקרו נגה תהיה רשאית להתגורר בדירה, יחד עם אברהם, כברת רשות למגורים, לכל אריכות ימי חייה.

החלטת המזכירות:

ההסכם אושר ברוב קולות.

6) שונות

מהלך הדיון:

- נילי הודיעה למזכירות על רצונה לסיים את תפקידה במהלך חודש יולי 2021.
- שמעון רומי פנה להקצות דירה אחת מתוך הדירות להשכרה לטובת סטודנטית נכה. ההחלטת המזכירות: ב-30.9.21 יסתיים חוזה השכרה עם דייר קיים, ודירה זו תושכר לסטודנטית.

מסר: אבינועם

איתור מועמדים לניהול קש"ת

אנא ראו פניה זו כפניה אישית לכל אחת ואחד מכם, לשקול התאמתו לתפקיד ולהציע עצמו לניהול קש"ת. אנחנו לרשותכם לכל שאלה, הבהרה או כל עניין אחר שרלוונטי ושיכול לסייע לכם לקבל החלטה.

במידה ולא ימצא מועמד מבין חברי הקיבוץ עד יום שני 19.7.21, נתחיל באיתור מועמד חיצוני.

בברכה ובהצלחה

מירב שוטוב

4867ms@gmail.com | 054-2620043

לאה - מנהלת מש"א

lea@maabarot.net | 050-7988729

טאטי קרייר

tati_k@trima.co.il | 054-2621234

רונית ינאי | 052-6414222

חברים שלום,

בתחילת יוני, פרסמה ועדת מינויים קול קורא והגדרת תפקיד לניהול קש"ת. כמו כן פורסם הרכב צוות האיתור שתפקידו להציע ולהמליץ על מועמדים מתאימים לשיחת הקיבוץ. המכרז נסגר רשמית ב- 20.6.21.

במהלך הזמן הזה נעשו פניות לחברים וחברים פנו לצוות. שניים שקלו בכובד ראש להגיש מועמדות לשיחה, אך בחרו בסופו של דבר שלא לעשות זאת. נכון לכתיבת הפרסום זה אין מועמדים מקרב חברי הקיבוץ לתפקיד.

בישיבת מזכירות שנערכה ב-5.7.21, הציג צוות האיתור את המצב לחברי המזכירות וביקש הכרעתה לגבי פרסום המשרה למועמדים חיצוניים. חברי המזכירות ביקשו להשהות את הפרסום החיצוני בשבועיים, כדי לאפשר לחברים נוספים, שרואים עצמם מועונינים ומתאימים, להגיש מועמדות.

ב. הנהלת מטעים
 חברים מתוקף תפקידם:
 מרכז משק - אנדי קדר
 מנהל כספים - אופיר צדוק
 מרכז מטעים - אילון זמיר
 מרכז מקצועי - דוד הראל
 מנהל תפעול - איתי בן שאול
 2 נציגי ציבור מומלצים: אמיר דניאל, חגי לוי

החלטה:

המועמדים נבחרו ברוב קולות בהצבעה חשאית.

ג. הנהלת עסקים קטנים ויזמויות
 חברים מתוקף תפקידם:
 מרכז משק - אנדי קדר
 מרכז קש"ת - אפרת אשל
 נציג יזמויות - שי קדמי
 2 נציגי ציבור מומלצים: משה טליאס - יו"ר,
 עינב וילק

החלטה:

המועמדים נבחרו ברוב קולות בהצבעה חשאית.

3. בחירת מועמדים לדיקטוריון תרימה

מציג: אילן

מאחר ושלושה חברי דירקטוריון תרימה סיימו שתי קדנציות של 3 שנים, יש להחליף אותם. מדובר בעיריית שרון, אמנון אברמוב, יוחנן פורמן. תודות רבות להם על התרומה שלהם לתרימה ולדיקטוריון. מרכז המשק בשיתוף עם יו"ר דירקטוריון תרימה (שגם פגש את המועמדים) ממליצים על החברים הבאים כחברי דירקטוריון: אבינועם גרינברג, ריבה וולף, מיכל שלג. קורות החיים של כל המועמדים נשלחו לחברים לפני הישיבה.

בישיבה ביקשו החברים לדעת מדוע לא היה מכרז פתוח לנושא ולמה לא מביאים יותר מועמדים להתחרות על המקומות הפנויים. אנדי ועוד חברים הסבירו שחברי דירקטוריון נבחרים על פי הכישורים, ההתמחות והניסיון שלהם ומידת התאמתם לכלל הדירקטוריון הספציפי. מעולם לא היו מספר מועמדים על כל מקום שהתפנה. בסיום הדיון, הורידה ריבה את מועמדותה ולכן נשאר רק אבינועם ומיכל לבחירה. מועמד נוסף יובא באחת הישיבות הבאות.

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 10.05.21 (0621)

1. אישור מתווה הבנות עם חברת אמטרין

מציגה: עירית

החברה עוסקת בייצור בגדי וכלי הסוואה לצבאות העולם, ממוקמת היום בלהבות חביבה ומחפשת מקום גדול ומרווח יותר. הם מבקשים את כל הבניין של תרימה. יעשו שינויים בקומת הקרקע. נושא החניות של העובדים מסודר. הייצור יצור נקי נטול ריחות.

החברה תכנס לבניין בתאריך 1.1.2022 לאחר יציאת אנשי המשרדים והאריזה של תרימה לשטח התעשייה. יש אפשרות לחברי קיבוץ להשתלב בעבודה בחברה, כמו כן, החברה תצרוך שירותים מקומיים. (כביסה, הסעדה).

החלטה:

ועדת המשק מאשרת את מזכר ההבנות עם חברת אמטרין. בעד-24 | נמנעים-0 | נגד-0

2. בחירת מועמדים להנהלות

מציג: אילן

בעקבות אישור המבנה הארגוני החדש של המגזר העסקי במעברות, ועדת המשק צריכה לאשר את איוש ההנהלות של המגזרים הרלוונטיים.

א. מנהלת נדל"ן ואנרגיה:

חברים מתוקף תפקידם:

מרכז משק ויו"ר - אנדי קדר

מנהל כספים - אופיר צדוק

מנהלת נדל"ן עסקי - עירית שרון

מנהל בנין והנדסה - אוהד נוף

מנהל חשמל סולארי - עמית שלג

2 נציגי ציבור מומלצים: זיו פורמן, רו אליה

החלטה:

המועמדים נבחרו ברוב קולות בהצבעה חשאית.

החלטה:

ההצבעה החשאית ברוב רגיל, נבחרו אבינועם ומיכל כחברי דירקטוריון לתרימה.

2. תקציב רמות חפר ב' ועדכון על הפרוייקט בשלב א'

מציג אופיר

שלב א' לפני תחילת מסירת דירות. שלב ב' 16 יחידות נכנס לתכנון דירות של הדיירים מול האדריכלית. כרגע אנו עומדים בתקציב ובלו"ז. עלויות הפיתוח והתשתיות על גבעת הכורכר מאד גבוהות ביחס למה שהכרנו עד היום. כמו כן, בגלל עלויות חזקות במחירי חומרי הגלם וההובלה בכל העולם לאחר הקורונה, אנו נשלם לקבלנים תוספת לבית בשלב ב' של כ-40,000 ש"ח. הנחת העבודה כרגע ששלב ג' (מתחם בית אלון 4 יחידות דיור) יהיה בניהול שלנו. לו"ז לסיום שלב ב' סוף 2022.

3. אישור ועדת משק להלוואה בתאגיד הקיבוץ

וועדת משק מאשרת הלוואות זמן ארוך בתאגיד "קיבוץ מעברות" על פי הפרמטרים הבאים:

- סכום ההלוואה: 10 מיליון ש"ח.
- תקופת ההלוואה: 10 שנים.
- תאגיד לווה: קיבוץ מעברות.
- בטחונות אפשריים: שיעבוד שכ"ד מוסך מאיר (עדיפות) או ערבות מעברות אחזקות.
- ריבית קבועה - סביב 2%, ללא הצמדה למדד.

החלטה:

ההלוואה מאושרת פה אחד

4. מבנה חדש לתקציב האישי

מציגים נורית אומני ואופיר דדוק

נורית מציגה את המבנה החדש ומה המחשבה והרציונל מאחורי המהלך. המצגת למידע בלבד ועל מנת לקבל הערות מחברי הועדה. היום יש מעל 30 סעיפי תקציב ושמונה בסיסי תקציב לפי "סוג" החבר. במבנה החדש יהיו הרבה פחות בסיסים וסעיפים לעדכון שוטף. זה יפשט את עבודת הנה"ח ויקטין טעויות אפשריות. כמו כן, המבנה החדש יתן הבנה טובה יותר לחבר, על מרכיבי התקציב שלו וכיצד הוא בנוי. בתקציב המזון ירדנו לבסיס אחד. כמו כן, פושט תקציב לרכב. לפני אישור בשיחת הקיבוץ, כל חבר יקבל דף הסבר עם השוואת התקציב הנוכחי שלו (מפורט) מול מבנה התקציב החדש.

מסרו: אנדי וריבה

סיכום ישיבה מתאריך: 07.06.21 (0721)

1. דו"ח רבעון ראשון - מוצרי מעברות

פותח אריק שור - יו"ר הדירקטוריון חטיבת הוויטמינים בביצועים טובים כפי שתוכנן. חטיבת מזון בע"ח גם עומדת בתחזית. החברה בפולין בחיבור פנימה של אנליט שמסיימת יצור בישראל. מדילינג בשיפור אולם בהפסד. כמו כן, החברה בצרפת אלגאיה עדיין בהפסד. DAYZZ עדיין ללא משקיע או קרן.

יריב מציג את הנתונים המרכזיים בכל מגזר: שוק ההון נתן תוצאות טובות ברבעון ראשון 2021. תחום בע"ח מהווה 42% מההכנסות. תחום תוספי התזונה מהווה 42% אף הוא מההכנסות 16% החברה בצרפת אלגאיה משפיעה לרעה על כל שורות הרווח. תחום בע"ח עולה יפה גם ברווחיות וגם בהכנסות. המרלו"ג החדש ייכנס לעבודה בסוף יוני. בחלבית יש פיגור בעלויות מחיר ללקוחות לאחר עלויות מחיר של אבקות החלב. בתוספי תזונה יש ירידה בהכנסות לעומת שנה קודמת שהייתה גם שנת קורונה. עדיין עובדים באנליט ובפולין ונראה השפעה של האיחוד ותוצאות ברבעון שלישי של 2020. כמו כן נהנים משערי מטבע טובים בקניות בחו"ל. עלויות מחיר בחומרי הגלם מצריכים עליית מחיר לקמעונאים. מדילינג פחות חזקה משנה קודמת אך העבודה ביחד עם אלטמן גדלה ומביאה תוצאות יפות. אלגיה לא מצליחה להתרומם. חוסר באצות מקומיות ומחיר חומר גלם מיובא גבוה ביותר. יש עדיין קורונה בצרפת שמשפיעה לרעה. התוצאות בכל שורות הרווח טובות משנה שעברה מהתחזית.

אריק שור מוסיף שעל מכירות שיש לנו היום צריכים להיות הרבה יותר רווחים. זה יקרה אחרי סיום האיחוד בפולין, טיפול במדילינג וסיום ההשקעה ב DAYZZ. יש עוד בעיה בצרפת. במאזן אין שינוי משמעותי.

שאלות על מספר העובדים מהקיבוץ שעובדים במוצרי מעברות. עינב מסבירה את הבעייתיות שיש ברצון של חברים צעירים להיכנס למפעלים ולחברות שלנו. מציעים לחברי הקיבוץ תפקידים ולרוב, הם לא מעוניינים. יש צורך בשיווק המפעלים לחברים.

יריב מציג תוכנית עבודה כללית עד שנת 2023.

דיווח מהנהלת קש"ת

24 במאי 2021

עדכון מבנה תקציב משפחתי

מומנטים: טעם של, נרית לומני ואופיר צדוק

הוצגה תוכנית לטיפול בתקציבים האישיים במטרה לפשט אותו וכדי למנוע טעויות שקורות בגלל סירבול של המבנה. כך גם החבר יוכל לקבל מושג ולהבין בקלות רבה יותר את תקציבו האישי. המהלך עדיין לא מוכן לגמרי, כשיהיה מוכן הנושא יגיע לשיחת קיבוץ. חשוב לחדד כי ההצעה של הנהלת חשבונות אינה לשנות את גובה התקציב אלא להפוך את התקציבים האישיים לנוחים יותר לעבודה. כיום יש יותר משלושים סעיפים קטנים ויש כפל בסכומים. יצומצמו חלק מהסעיפים כך שלא תהיה כפילות וימנעו טעויות.

הצמדה למדד - נכון להיום תקציב המזון והתקציב הבסיסי מוצמדים כל חודש למדד. ההצעה היא להצמיד את התקציבים הללו למדד אחת לשנה בינואר בעיקר כדי למנוע טעויות.

החלטה:

הנהלת קש"ת מאשרת פה אחד את ההצעה.

אישור השקעות נוספות לשנת 2021

השקעה של כ-60,000 ש"ח בסידור ותיקון השירותים בגן נחליאלי. ההשקעה כוללת חיבור קו הביוב של השירותים לשכונה. גן נחליאלי והפרגולה עם המטבח חוזרים לשימוש קהילה ועל מנת שניתן יהיה להשתמש כמו שצריך במקום חייבים להסדיר ולהחזיר לשימוש את השירותים. הוקם צוות קטן שיביא הצעות לשימוש בגן ובפרגולה של נחליאלי.

החלטה:

הנהלת קש"ת אישרה את ההשקעה.

הגדלת התקציבים האישיים

חברים מביעים טענות ובקשות להגדיל את התקציבים האישיים. בעיקר החברים שילדיהם גדלו ויצאו מהבית שכיום מקבלים תקציב נמוך וזהה לתקציב של חבר/ה צעיר/ה בתחילת הדרך. התחושה של חברים אלו שזהו מצב לא הוגן כלפי אוכלוסייה זו שמהווה כחמישים אחוז מהחברים. הנושא מאוד מורכב ומסובך וחשוב להבין כי הגדלת תקציבי החברים תבוא על חשבון שירותים אחרים שהיום ניתנים לכלל החברים.

החלטה:

יוקם צוות לבדיקת האפשרות להגדיל את התקציבים האישיים בשנת 2022.

7 ביוני 2021

דו"ח רבעון ראשון 2021 קהילה

מציג רוני טיינבך

התוצאה של הרבעון הראשון היא רווח של 470 אלף ש"ח לפני פחת. חלק גדול מהרווח נובע מאי הפעלת מערכת החינוך, בה נחסכו מעל 600 אש"ח. בנוסף סעיפי הכנסות מדמי קליטה ומענקים לעוזבים נכנסו לקהילה ותרמו לרווח.

גם בכריאות ההוצאות קטנו ויש חסכון. בהכנסות יש ירידה של 400 אש"ח שנובע ברובו מעובדי החוץ שלא עבדו מלא או הוצאו לחל"ת. יש חריגה בענפי תחזוקה של 90 אש"ח. השנה נפתח ענף חדש של הכנסות מפנסיה קהילה אליו מועברים כספי הפנסיה לפי מספר הפנסיונרים בקהילה, 5,000 ש"ח לחודש לפנסיונר.

ימי עבודה של הורים, שבסגרים היו חייבים להישאר עם הילדים בבית גם כן נרשמים על הקהילה. התפלגות הוצאות בקהילה - 46% הוצאות אישיות. 15% בריאות ועוד סעיפים שמתפלגים באחוזים נמוכים יותר.

נקודות לטיפול:

הוצאות אחזקה - נדרשת בדיקה לראות מה הסיבה לחריגה. הועלתה בקשה לקבל דיווח על הוצאות הענף בשנה הקודמת והשימוש בתקציב המיוחד שאושר בקש"ת. מבקשים להזמין את טל חזון לאחת הישיבות הבאות להסבר על השנה הקודמת ולהצגת התכנית להמשך השנה. בכלבולית - הרבעון הסתיים בחריגה של 20 אש"ח. חיים

אהוד טחנאי הציע את עצמו כאחראי על המקום וחברים מוזמנים להציע עצמם בהתנדבות יחד עם אהוד. הצוות יבנה מחירון מדויק יותר, נוהל אחזקת המקום וחלוקת אחריות על תפעול בין ענפי הקיבוץ השונים (נוי, אחזקה ותיקונים, חשמל, השקעות) ונוהל אירוע. הנוהל החדש יפורסם לקיבוץ כשיהיה מוכן.

יגיע לקש"ת להציג את התוצאות והתכנית להמשך השנה. חדר האוכל - הועלתה טענה לגבי הטיפול והנראות של הכניסה לחדר האוכל ואזור השירותים. הדברים יטופלו בהקדם. בית הקברות - נשמעה הערה לגבי תחזוקת המקום. הנושא מטופל ואם יהיה צורך יובא לקש"ת.

בקשות להשקעות

צוות מצומצם מתוך קש"ת מכין נוהל לשימוש בגן

א. חגי גרסטנר ועדת ביטחון - מציג בקשה להשקעה בהקמת מחסן חירום של הקיבוץ (מול הנגריה). יש מחסן קיים ומעט ציוד וצריך להשלים את המלאים הנדרשים לחירום. הציוד במחסן בא לשמש בעיקר למקרי חירום כמו שריפה לדקות הראשונות עד שרכבי חירום מגיעים למקום לטיפול באירוע, או במידה ויש אסון רב נפגעים הדורש טיפול מקומי ארוך טווח מתוך מחשבה שכוחות החירום של המדינה יופנו קודם כל לערים הגדולות וייקח זמן עד שיגיעו לקיבוץ. הבקשה לרכישת עגלה, גנרטור שניתן לשנע וסולמות חילוץ - סה"כ 12,000 ש"ח.

החלטה: ההשקעה אושרה.

ב. בקשת השקעה להתקנת כיבוי אש מעל המחבתות הגדולות במטבח - 25,000 ש"ח בהוראת אחראי הבטיחות של הקיבוץ זאב גולדווסר.

החלטה: ההשקעה אושרה.

גן נחליאלי

צוות מצומצם מתוך קש"ת מכין נוהל לשימוש בגן ובפרגולה לטובת פעילויות הקהילה. הוצגו שתי הצעות: הצעה של הצוות להחזיר את נחליאלי לשימוש הקהילה לאירועים פנימיים. יהיה חבר מטעם הקיבוץ שיהיה אחראי על התחזוקה והניקיון וינהל את המקום מול החברים ומול פעילויות תרבות. צריך לדייק את הנוהל לאירוע במקום ואת הצעת השכרת המקום לאירועים.

הצעה נוספת של אביב כתר

צ"כ אביב כתר

הפעלת המקום על ידי אביב כתר ועדי אברהם. מקום לבילוי ופעילויות לכל הגילאים של הקיבוץ. הפעלת אירועים באופן יזום על ידם והשכרת המקום לאירועים פנימיים. הם מבקשים רישום שעות עבודה וכיסוי בעזרת ההכנסות של המקום מאירועים. התכנית שהציגו היא סוג של יזמות ולכן זה לא מתאים מבחינת קש"ת.

החלטה:

הצעת הצוות מטעם קש"ת אושרה.

מציג: טל חזון

שנת הקורונה הציבה אתגרים מורכבים שנגעו גם לנושא התחזוקה. היה צורך לשפץ הרבה יותר דירות מעבר בגלל שצעירים רבים חזרו לקיבוץ. בנוסף התמודדנו עם בידודם של עובדים ואפילו שני חולים מהצוות, כך שחלק מהתקופה עבדנו בצוות חסר. יחד עם זאת, הצוות יציב ומגובש. אנשי מקצוע מעולים שעובדים בצוות שנים רבות, מביעים שביעות רצון מהעבודה וטל עושה ככל יכולתו לשמר אותם.

טל הציג את גישתו לשיפוץ דירות מעבר: מקבלים דירה ועושים לה יישור קו תשתיתי. כלומר מטפלים יסודי כך שיחזיק לשנים רבות יותר ולא כל מעבר יהיה צריך לעשות שיפוץ רציני אלא רק צבע במידת הצורך. כיום ירדנו ל 200 קריאות פתוחות לעומת 700 בעבר. זו הכמות הנמוכה ביותר זה שנים רבות.

שנת 2020 נגמרה בעודף של 140,000 ש"ח. תקציב מיוחד שנתי בשנת 2020 - טל קיבל הנחייה להשתמש בתקציב נוסף של חצי מיליון ש"ח לטובת שיפוץ דירות מעבר רבות שהיו נדרשות לחזרת צעירים לקיבוץ בשנת הקורונה. את האישור לשימוש בסכום טל קיבל מאפרת בלי שהדיווח והאישור ניתן בקש"ת. אפרת הסבירה שאישרה את הסכום בלי לחזור לקש"ת כי היינו בתקופת סגר, תקופה שבה הנהלת קש"ת כמעט לא נפגשה והזמן דחק כי היה מדובר על סוף שנת התקציב. מצב שלא יחזור בעתיד.

פרוייקטים נוספים בטיפול התחזוקה:

- שבירת קירות גבס בכלבולית
- ארכיון - לקראת סיום. מבנה ששופץ בסכום שאושר בקש"ת וצפוי להיות ארכיון גדול ויפה מאוד.
- העברת מכבסה לקומנה - ביצוע יתחיל בחודש הקרוב עם חפירת צובר הגז.
- מעברי דירות - בעקבות המעבר לרמות חפר יתפנו 28 דירות כמעט באותו זמן. מטבחים וארונות כבר הוכנו מראש ורק צריך להתקין אותם. שיפוץ כל דירה הוא כחודש עבודה בממוצע. לצורך כך יעבדו מספר קבלנים כדי לקדם במהירות את הכנת הדירות. יש לכך תקציב של 1,500,000 ש"ח.

בברכה, אפרת רונית.

שימוש בגן נחליאלי, פרגולה ומטבח

אושר:

נוהל שימוש בגן נחליאלי עם תיקון קטן. מצורף בדף הבא.

לבלולית - סיכום שנת 2020, 5 חודשים שנת 2021 ותוכניות להמשך שנה

מציג: חיים אילון

חיים הציג את תוצאות שנת 2020 שהסתיימה מאוזנת. בסיום חמישה חודשים הכלבולית מאוזנת פלוס עודף של כ- 30,000 ש"ח.

חדש בכלבולית:

שולחנות פיקניק ליד העגלות בחוץ, כיור חיצוני בעיקר לשימוש הספקים, מכירת בשר איכותי.

עבודה עם גרנות - פרוייקט שמטרתו לעבוד עם גרנות כספק בעל כוח קנייה במטרה להוריד עלויות לקיבוצים. מעברות משתתפים בפייילוט כשחיים מוביל את המהלך. כרגע בלי פירות וירקות.

סלי השוואה מול רשתות וחנויות אחרות, יתבצע בתקופה הקרובה ויפורסם לציבור.

הגדלת החנות - בשבועות הקרובים ישברו קירות המשרד והחנות תוגדל על חשבון המשרד והמחסן. הדבר אמור לייעל את העבודה כי כמויות הסחורה על המדפים תגדל ולא יהיה צריך גם לסדר במחסן ואחר כך להעביר, מהספק יעבור ישר למדפים.

סיכום:

- בחמישה חודשים רואים ירידה בהוצאות וירידה בהוצאות עבודה - כל הכבוד!
- הצוות עבר לחמישה ימי עבודה - מהלך חשוב שנוהל ע"י חיים בעזרת לאה. החנות פתוחה שישה ימים אבל כל עובד מקבל יום חופשי במהלך השבוע.
- מדיניות אחידה למחירים - חיים התבקש ע"י הנהלת קש"ת להציג מדיניות מחירים בחנות. יובא לדיון נוסף (בעוד כחודשיים).
- ארנונה - הכלבולית משלמת 5,000 ש"ח ארנונה בחודש. בעבר קש"ת דנה בנושא אך לא בוצע. יובא לדיון נוסף.

נוהל שימוש בגן נחליאלי ופרגולה

הנוהל נועד על מנת לאפשר למיזב החברים להנות מהמקום בביטחון ובהתחשבות בשכנים

- כל אירוע / אירוח / פעילות של מעל 15 איש מחייב תיאום מראש מול אחראי הגן
- כל אירוע מחויב להיות של חברת קיבוץ. אין אירועים לחיצוניים.
- יש להשאיר את הגן נקי, לרוקן פחים ולשמור על הציוד. כמו כן יש לדאוג לניקיון השירותים בסיום האירוע.
- במקרה שלא הושארו נקיים הגן, השירותים או הפרגולה - החבר המזמין ישלם 150 ש"ח.
- אירועי תרבות או פעילות לקהילה - ללא תשלום
- שימוש במטבח - באישור האחראי ניתן להשתמש במקרר, מיקרו וכו'. יש לשמור על תקינות הציוד.

סוג האירוע	הגדרת סוג האירוע	הוראות מיוחדות	תשלום ומימון	הערות
1	אירוע פרטי של חבר קיבוץ בגן בלבד.	מסיבה פרטית מנגל- הפרדה בין מנגל ברשי למנגל צמחוני. שעת סיום מוזיקה/ רעש 22:00 שעת סיום האירוע (נעילה) 23:00.	עד 50 איש ש"ח עד 100 איש ש"ח 70	התשלום באחריות המזמין. כל ספק שירותים שאיננו של הקיבוץ ימציא אישור עריכת ביטוח חתום ע"י חב' הביטוח שלו ויעבירו דרך המארח למנהל הגן, לפני האירוע.
2	אירוע פרטי של חבר קיבוץ בפרגולה. (או בגן ובפרגולה יחד).	מסיבה פרטית שעת סיום מוזיקה/ רעש 22:00 שעת סיום האירוע (נעילה) 23:00.	150 ש"ח	*כנ"ל
3	• חתונה • ברית מצווה	עבור ילדי/בני הקיבוץ בלבד. כאשר יש מעורבות של ספקים חיצוניים. קיפול וסיום האירוע עד 02:00 לפי החלטת המזכירות והחוק! נא לתאם עם הרב"ש לגבי האבטחה.	500 ש"ח	*כנ"ל על המארחים לדאוג ל: סדרן חנייה, אחראי שירותים, ואחראי אירוע אגרת מוסיקה- באחריות ה-D.J. *כל עורך אירוע אשר מצריך מפיק, לפי הנחיות של מנהל הגן, יידע שהוא חייב להיות מהקיבוץ ושעליו לדאוג לכל האישורים כמו חנייה, ביטוח, בטחון ולפעול לפי הפירוט בהגדרת התפקיד.
4	אירוע של אחד ממפעלי הקיבוץ, "מקום עבודה מבחוק", ועוד.		500 ש"ח	*כנ"ל
5	פעילות קהילתית של יזמות		100 ש"ח לחודש	*המחיר הוא לפעילות של פעם בשבוע.

פרידה מחדווה גנז

רצינו לספר על חדווה

חדווה נולדה בקיבוץ מעברות ב 2.7.1948 בת בכורה לציבי וטונה שופן. כעבור כשנתיים נולדה אחותה לאה. חדווה גדלה בחינוך המשותף בקבוצת "סנונית" ואח"כ בקבוצת "מעייין". משחר ילדותה קיבלה חינוך מוזיקלי גם בבית וגם במסגרת החינוכית של הקיבוץ. החלה ללמוד כינור בגיל צעיר וכך הגיעה לנגן בתזמורת בני הקיבוצים ובהרכבים שונים. בגיל הנעורים הצטרפה למקהלת הבנות של מיה שביט. בהמשך שרה גם במקהלת הקיבוץ הארצי ובמקהלת רינת. תמיד עמלה על שיפור יכולותיה בתחום ולכן למדה פיתוח קול כל חייה. תמיד העשירה את עצמה על ידי לימוד מתוך פתיחות לקבלת עזרה וידע מכל אדם.

בשנת 1992 הקימה חדווה משפחה עם אמיר גנז ובתו שי, וזכתה לאושר רב. בחלוף תקופה קצרה בקיבוץ יחיעם עברו למעברות. במעברות נרקמה חברות יפה ואמיצה בין חדווה לעיריית שרון, ניצה הרצוג ומיכל אשכנזי: "הקוורטט". זאת ההזדמנות להודות לבנות על הטיפול המסור בחדווה בסוף ימיה.

חדווה חיפשה דרכים לתרום למען החברה והיתה פעילה בארגון "נשים עושות שלום". במרוצת השנים עבדה חדווה בבתי ילדים ובתחילת שנות השמונים עברה לעבוד במעבדה של מוצרי מעברות, שם נשארה 30 שנה. בכל מקום בו פעלה היתה מחויבת ומסורה, אכפתית ומעורבת, גם לעבודה וגם לאנשים. במעבדה בנוסף לעבודה היומיומית היתה בין כותבי הברכות לאירועים השונים.

הדרך שחדווה עברה בחיים מילדה שמגששת את דרכה בעולם הזה לאשה חדורת ביטחון היתה ארוכה ולפעמים קשה. בשנים האחרונות זכתה לנחת רבה בחיק המשפחה כאשר נולדו הנכדים, ילדיהם של שי ותומר. הנכדים טופלו על ידי חדווה בעדינות ואהבה, ובמסירות אין קץ.

כל השנים וכמעט עד הימים האחרונים, המשיכה חדווה לעסוק במוסיקה שהביאה לחייה שעות של רוגע, הנאה והקלה. היא שרה במקהלת הפל-קנטות וגם נגנה בקבוצת החליליות.

חדווה היקרה-בכל מקום היתה מעין מנורה של אור וחדווה, כי זו דרכה, למצוא את הטוב והשמח בכל מצב. החיזק תמיד בהיכון וגם הצחוק המתגלגל. כך נזכור אותה. יהי זכרה ברוך.

באהבה, רותי להב ועדיקה נקש

חדווה גנז איננה

לכל אחד החדווה שלו. היום רותי ואני היינו אמורות לנסוע לחדווה להחליף את אמיר בשמירה עליה. תכננתי להפרד ממנה ולומר לה דברים מן הלב. רציתי לומר לה שאני אוהבת אותה ושהיא ברכה ואור לכל מכריה ואוהביה. שהיא הנפש הכי זכה וטהורה שפגשתי בחיי. אמנם סבתא, אבל עם נפש זכה כשל תינוקת בת יומה. עכשיו שעזבת העולם יראה פחות יפה.

שנים רבות בילינו יחד על בסיס יומיומי. 20 ויותר שנים במעבדה. ועוד קודם כשעדיין היית "חדווה טובית" עם הכינורות בגיל הנעורים, ניגנו בהרכבים שונים. ושרנו יחד במקהלה בקיבוץ. תמיד הפלאת אותי בזכרוןך המדהים לאנשים ושמות. הכרת אנשים בכל הקיבוצים ובכל הארץ ולא הכנת איך אני לא יודעת כלום עליהם. אהבתי את הטעם המיוחד שלך בבגדים. אהבתי לשמוע את הסופן הגבוה והרך שלך. ואהבתי את השיחות איתך שהתפרשו לכל הכיוונים.

חדווה שלי חסרה לי מאד. הידיעה שלא ניפגש יותר לעולם קשה לי. לא נצעד יחד לאורך הנחל ולא נעשה שום הליכה בשדות. למרות כל התוכניות. מתנחמת בזה שאת כבר לא סובלת. כל כך רציתי להקל עלייך ולו במעט - אבל לא הצלחתי. אמרתי לך לא מזמן באחד הימים הנוראים הללו בבלינסון שאת גיבורה. ואת ענית לי: בעל כורחי יכולת לוותר מזמן אבל היו לך לפחות שש סיבות חשובות להשאיר איתנו: אמיר, שי ותומר, גידי בועז ואבישג. הלב נכמר למחשבה שאיבדתם את חדווה האחת והיחידה. אמא רעיה וסבתא אוהבת ואהובה. עצוב עד בלי די.

מתגעגעת ומבכה אותך. יקרת לי מאד. אזכור אותך תמיד כמקור שמחה - ותבונה. כמעייין בלתי נדלה של סיפורים על אנשים ושל יופי.

יהי זכרך ברוך
עדיקה נקש

פרידה מישראל הדו

המשמר הפאשיסטי "צלב הברזל" על הגיטו ובין מאות האנשים שנלקחו למשטרה נלקחה גם האם. היא רק הולכת להירשם ולחתום על ניירות ולמחרת תחזור לבית, אמרו השוטרים. האמא לא חזרה מעולם!

כך בגיל 12 הפך ישראל בין לילה לאחראי לשלומם ולמזונם של שני אחיו הקטנים ממנו. הסיפור שסיפר נוגע ללב. בבוקר אחותו בת השש בכתה שהיא רוצה את אימא. ישראל מצא בבית קמח וניסה להכין להם כופתאות "גומבוס" בסיר אבל במקום כדורים יצא גוש בצק גדול אחד. הוא יצא לחצר ובכה בייאוש. אז הבין שכל האחריות על המשפחה היא מעתה עליו בלבד. כך היה מתרוצץ בין עבודות שונות, גונב מזון מחנויות כדי לשרוד.

ערב אחד נתפס על ידי המשטרה מחוץ לגיטו בשעת העוצר. יחד עם עוד יהודים רבים הובל למרכז המשטרה שם הושפלו והוכו. בבוקר נלקחו יחד כשלוש מאות יהודים לשפת הדנובה הקפואה. וקן אחד הצמיד אותו אליו ודחף אותו למי הדנובה כשהתחילו היריות. ישראל המשיך לשחות בנהר והצליח להגיע לביתו בבגדיו הרטובים והקפואים שם מצא את אחיו.

סיפורי החיים קשים ביותר. בדרך לא דרך הגיעו לידידת משפחה נוצרייה שהסתירה אותם בביתה

ישראל חברנו נולד ב- 30 בינואר בשנת 1932 והלך לעולמו ב- 19 ביוני 2021 והוא כמעט בן תשעים. ישראל הגיע לקיבוצנו ב- 1989 מקיבוץ כפר הנשיא. לדבריו הוא היה איש הגליל העליון ורק אהבתו לרינה הביאה אותו לחיות בלחות ובחום של קיבוץ מעברות.

עלילות חייו נפרסות על פני יותר משמונים שנים של תהפוכות גורל, מלחמות וסבל וגם אושר גדול. ישראל נולד בשם רודי בבודפשט להוריו אדיה וחיה לאמפל. בשנת 1939 בהיותו בן שבע פרצה מלחמת העולם והונגריה, שגם לפני כן הייתה מלאה בפאשיסטים ואנטישמים, הצטרפה כשותפה לגרמניה הנאצית. היהודים סבלו מרדיפות והשפלות ומהר מאוד הופסקו הלימודים והיהודים גורשו לגיטו שבבודפשט. היחסים בין הוריו היו קשים ורק כשנלקח אביו למחנה עבודה פחת המתח בבית. ההורים שמרו על קשר מכתבים ביניהם. לימים קרא ישראל את המכתבים ששמרו אחיו ואחותו ומהם למד שאביו הפציר באימא לחזור לנצרות, אבל היא סרבה, שכן הבינה שברוך זאת תוכל להציל אולי רק את ביתה הקטנה.

החיים בגיטו היו קשים ומסוכנים. בנוסף למחסור גויס ישראל לנוער עבודה ויומיים בשבוע היה מחויב להתייצב לעבודת כפיה. ערב אחד פשטה המשטרה בליווי אנשי

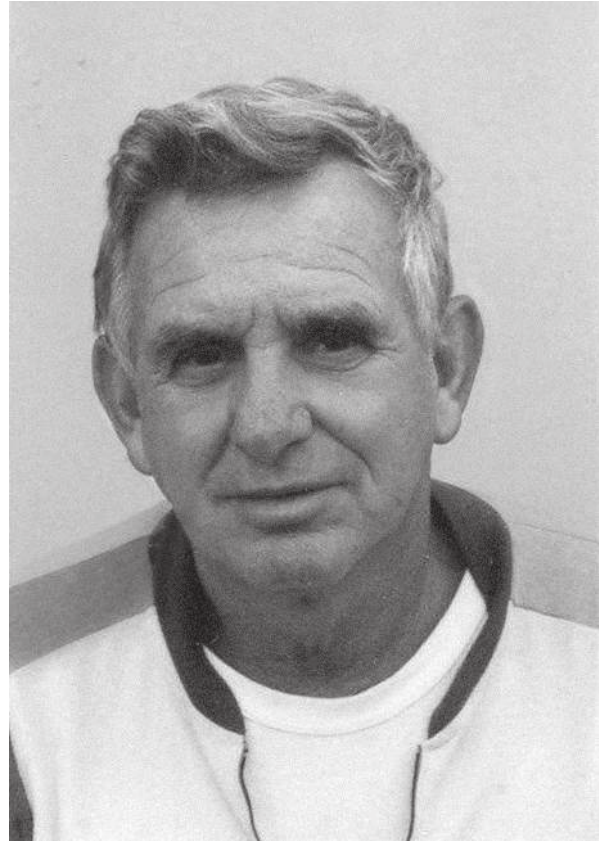
בשנת 1946 הגיע לארץ לקיבוץ נען שם גם השלים 12 שנות לימוד. משנת עלייתו ועד מלחמת לבנון הראשונה בשנת 1981 השתתף ישראל בכל מלחמות ישראל. כקצין חימוש וקצין רכב לקח חלק פעיל במערכות בחזיתות רבות.

לימים עבר ישראל לקיבוץ כפר הנשיא. כל חייו הבוגרים היה לדבריו, איש של רכב ותחבורה. עשרים שנים של נהיגה במשאית בקואופרטיב הגליל העליון תוך שהוא ממלא תפקידים שונים בארגון ותפקידי ריכוז תחבורה בקיבוץ. גם כשעבר לחיות עם רינה במעברות הצטרף לענף הרכב. שנים רבות ריכז את צי הרכב בקיבוץ. בראיון שערכה עימו רבקה פפו בשנת 1996 על מהפכת המחשוב בניהול צי הרכב סיכמה רבקה את דבריה במילים הבאות: "עומד אדם בצומת כה רגישה בחיי החברים. אצלנו האיש הוא ישראל החביב והנמרץ, כולו רצון טוב לעזור, להיענות לבקשות החברים והמערכת. לפעמים מרוב רצון טוב לספק את כולם נוצר גם קצת בלגן ואז יתגלו ויכוחים, ריבים וגם עלבונות. על כל אלה מתגבר ישראל בזכות גישתו החיובית לבני האדם. היום אתה מוצא את עצמך בריב קולני עימו, למחרת הוא מחייך אליך ואפילו יבוא לקראתך".

ישראל חי חיים עשירים ומרתקים. עשרות שנים של פעילות אינטנסיבית, כמו אצל כולנו, מסיימות בשנים של דעיכה. אפשר היה לכתוב על ישראל ספר שהוא גם סיפור חייה של יהדות הונגריה, הצלת שרידיה והתחדשותה בארץ ישראל.
יהיה זכרו של ישראל ברוך

(ליקט מהארכיון - עופר הרצוג)

בחודשי המלחמה האחרונים. כבר היה מחסור גדול והונגריה כותרה על ידי הצבא האדום. בכלבול הגדול ששרר בכודפשט הצליח ישראל להתחזות לילד נוצרי וכך הצליחו להתקיים עד סוף המלחמה. לימים למד ישראל שאביו שרד את המלחמה ואף חזר לביתו. האב הגיע לארץ לבקר את שלושת ילדיו אך נשאר לחיות בהונגריה ושם נפטר.

חנה אהרוני ז"ל
1932-2021

פרידה מיוחנן פורמן

ליוחנן היקר שלי - אישי מזה 54 שנים.

כן, הכרתי אותך בצבא- פסח 1966. רצייתי לומר לך ולספר לך עד כמה אני מתגעגעת אליך, אין לי את היכולת לספר לך על 54 שנים, אני פשוט מפחדת לפספס משהו קטן ויקר שהיה ביננו.

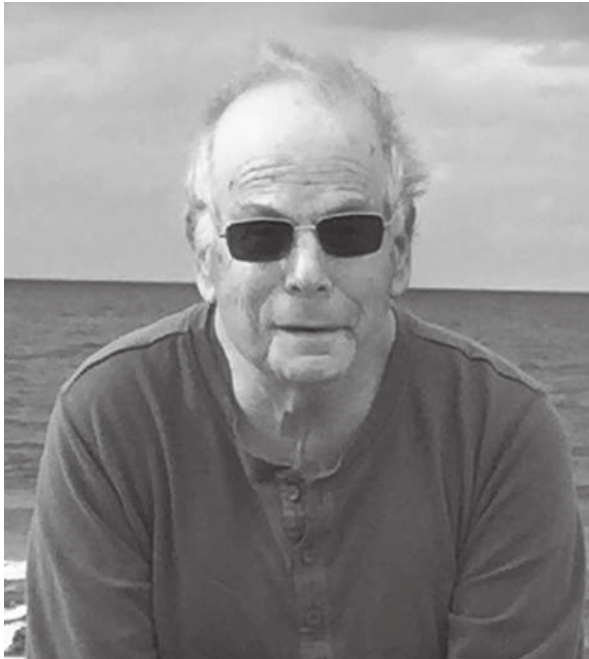
עברנו חוויות מהממות, מפגשים עם העולם הגדול - למדנו לדבר ולשוחח ביננו ולשתף אחד את השנייה, עם שפע של "שגיאות" עקב הפציעה.

אהבת את המפגשים עם הנכדים - אין ספק שאתה אחד ויחיד - "להנות דינה", היית אומר לי. כן הייתה ביננו הבנה, שותפות ויכוחים ושמחות אין סוף. יוחנן עברנו תקופה של הכרות, של נישואין וגידול של 3 ילדים עד שנת 73. ואז... נפצעת, כל כך קשה וכה מסובך, לרגע העולם נעצר והשאלה הייתה איך להמשיך ולא האם... זו הייתה תקופה שבה עברנו יחד את השיקום האישי והמשפחתי. התשוקה, האהבה והנתינה ביננו בזמנים כל כך קשים, לא היינו יכולים לעמוד בעומס של הקשיים ובעיקר גידול הילדים אילולא הקשר ביננו, זה לא היה מצליח. החלטנו שנאבק על החיים ועל הטוב.

שנינו התגייסנו למען השיקום שלך, נצמדנו אחד אל השני למען המטרה - חזרה לחיים. טסנו ללונדון לניתוחים וגם לא ויתרנו, ולקחנו את הילדים איתנו. כל זה למען מציאת מענה לשיקומך. עברנו את התקופה הזאת בתמיכה משותפת. האמנו בכוחות משותפים, גידלנו את ילדינו יחד עם השיקום והצלחנו להגיע למטרה, התחלת לתקשר ולדבר איתנו ועם הסביבה, ואז... הגדלנו את המשפחה וזיו היקר הצטרף למשפחה בשמחה ואז גם החלטנו להשתלב בקיבוץ - קל זה לא היה, היו קשיים לאורך כל הדרך. לא ידעו איך להתנהג אליך במצבך החדש.

במשך הזמן כל אחד היה במספר תפקידים חברתיים... החברים התרגלו ואתה לעולם לא ויתרת. החלטנו להמשיך לעשות ולתרום, הדגש היה לעשות בלי ויתורים. עבדת בחוץ ובפנים ולא ויתרת, המאבקים בקיבוץ לא היו קלים עבורך. לא קל לנכה צה"ל להשתלב בקיבוץ. נלחמת ולא ויתרת, "יבינו לא יבינו?", יקבלו לא יקבלו?" כך אמרת.

אהבתי אותך עד מאוד בעיקר על האומץ שלך, הערכתי אותך במיוחד על היכולת שלך להעניק לאחר את זכויותיו ועל איך שידעת לשוחח עם כולם והשארת חלק ממך אצל

כל אחד ואחת שנפגשו איתך. ותמיד ידעת להעניק ולתרום לילדיך, למשפחתך ולי.

אתה אדם מיוחד, מתחשב - אוהב את משפחתך, את חבריך, תורם לסובבים אותך, רגיש ומתחשב. תמיד ידעת איך לפרגן ולאהוב גם אחרי יותר מ-50 שנה. ידעת להגיד לי "זה יצא טעים, זה טוב". תמיד היו לי דמעות- בכל הזמן שהיינו ביחד. לעולם לא אמרנו די ותמיד המשכנו יחד.

אוהבת תמיד ותמיד איתך - ואני כבר מתגעגעת,
דינה

אבא אהוב שלי

כשהייתי בת 7 שבועות, אבא שלי, שיצא למילואים, לא חזר ישר הביתה אחרי המלחמה. אבא שלי נפצע אנושות מרסיס שפגע לו בפנים ובגב בעת הקרבות מעבר לתעלה. הוא שכב שם, וד"ר הדס החליט לטפל בו למרות ההנחיה שיש לטפל בפצועים הקלים ולא באלו שפצועים אנושות. מתוך התיאור של ד"ר הדס בשדה הקרב: "אני רץ במהירות אל התאג"ד. שוררת שם המולה נוראית. האלונקות מונחות שורות שורות והידיים מלאות בעבודה. אני מחליט לטפל בפצועים האנושים המרוכזים באחת הפינות. לפתע אני נתקל בפרצוף מרוטש אבל עדיין מוכר. אני חוטף שוק. זהו פורמן מקיבוץ מעברות, אחד החובשים הוותיקים שלי. אני רואה שהוא גוסס, נחנק ומחרחר. כל הצוואר השמאלי שלו קרוע לגמרי. הוא מדמם שיגעון. פניו לבנים, הוא

בהלם, דרכי הנשימה שלו שסועות, הריאות אינן

התיכון ונדרריך, תודה שלימדת אותי לשחות בגיל שנתיים ושהיית לוקח אותנו לטיולים ארוכים רק את הילדים (כי סבתא לא אהבה איך היית מכניס אותנו עמוק מידי לים). באוהל בסיני היית שם אותי ללא מצופים על מזרן עם שנורקל ומראה לי את העולם מתחת למים במשך שעות, וכשפחדתי לישון באוהל בגלל הרוח סידרת לי מיטה קטנה בוולבו סטיישן כדי שלא אפחד וכשהייתי רצה בגיל שלוש אליכם מהבית ילדים בגשם בלילה כי פחדתי מרעש הרעמים הייתי נכנסת למיטה שלכם וכמובן לא החזרתם אותי לבית הילדים בלילה.

זוכרת איזו שיחה בתחילת הצבא שלי, התקשרתי אליכם ב-6 בבוקר, שניכם הרמתם כל אחד שפופרת של הטלפון ובכיתי שקר לי ואני רטובה (חורף '91) ועייפה.. ואמא ריחמה וליטפה דרך הטלפון ואתה אמרת.. זה, את בצבא את לא בקיטנה, לא לוותר.. מייד הבכי הפסיק והמשכתי ביום.. שעה אחרי, הגעת לבסיס והבאת לי את מה שחסר.. תמיד דורש אך בכל נפילה תומך ועוזר להתרומם.. אתה אבא מכונן... לא תמיד אהבת את ההחלטות שלי אבל תמיד תמכת ועזרת ולעולם לא וויתרת עלינו.

אבא, אתה הבנת את הקושי שלי בלגדל ילדים לבד.. גם ללא מילים. ולא הייתי יכולה לעשות את זה בלעדיכם.. כשרוי נולד היית מסייע אותנו לטיפת חלב, זוכרת איך הייתי צריכה רגע ללכת והייתי חייבת שתחזיק את רוי שהיה קטן כל כך.. אמרת לי שהוא קטן מידי.. אמרת לי שאתה חייב ומאותו רגע הוא היה שעות בדיך.. כשארי נולד ואושפזנו שנינו, אתה זה שהיית ב 6 בבוקר בכל יום מגיע לבית החולים להעביר את החלב לפגייה וללפף את ארי באינקובטור.. ולאחר מכן לטפל ברוי לאורך כל התקופה. כשעברתי לארה"ב עם רוי אתה דאגת לשלוח את אמא כל כמה חודשים כדי שלא אהיה לבד בחגים.. וכשאתה באת, תמיד הזמנתי כרטיסי NBA כדי שיהיה לנו זמן ביחד ואלו היו רגעי אושר שלך במשחקים.

זוכרת שנפגשנו כולנו במיאמי ורצית לנסוע לקיי ווסט.. שכרנו אוטו טרנטה ואמרת לי שזה רחוק.. נסענו 6 שעות ולא הפסקנו לצחוק שאנחנו מרגישים כל אבן בדרך.. לאחר שהגענו אמרת יאללה ראינו מספיק בואו ניסע חזרה את כל הדרך.. והטיול לפראג בשלג.. כל כך הרבה זכרונות וחוויות יחד.

היית אבא סבא מושלם לימדת את רוי שחמט, לשחות ורמיקוב וכל פעם שהיינו מגיעים היית מבקש לשחק. רק בשישי לפני שבועיים שיחקנו שלושתינו.. רוי עזר לך לראות את הקלפים טוב יותר, וכשניצחת היית כל כך שמח.. וארי.. שהוא הנכד שאתה אהבת כל כך, זה

מקבלות חמצן. החובשים אומרים לי: "הוא אבוד". הוא מביט בנו ושומע את הדברים. אני מביט בפורמן ויודע שזה הסוף. ברור לי לגמרי שעוד כמה דקות הוא יילך מאיתנו. אבל הוא עדיין חי והלב אינו נותן לי להרים ידיים. היו לי בתרמיל צינורות המיועדים להחדרה לריאה כדי לאפשר נשימה תקינה לפצועים שנפגעו בקנה הנשימה אבל ברור לי שכל הדרכים המקובלות להחדרת צינור חסומות בפני. דרך הפה אי אפשר להחדיר צינור משום שכל הלסת שלו הרוסה, והלשון חתוכה ומדממת וגם הגרון היה מרוסק. האפשרות היחידה שעלתה בראשי היתה להחדיר את הצינור דרך האף. היה לי ברור שהאפשרות שזה יצליח היא אפסית. 99 אחוז שהצינור יחטיא את הריאה ויכנס במקום זה לקיבה. במקרה זה ימות פורמן תוך שניות. אני מפנה את מבטי לעבר פורמן, הידיים שלי מתכסות זעה. הרי להכניס צינור כזה בהכרה זה ממש בלתי אפשרי. כל הרפלקסים גורמים לו להתנגד. אבל אני מחליט שאין לי מה להפסיד, הרי אם אני לא מצליח להכניס את הצינור לתוך הריאות ולשחרר אותן הוא יגמר. אני תופס אותו בשתי הידיים וצועק אליו: פורמן! תעזור לי ואני אעזור לך! כאשר אני נותן לך סימן אז אתה תופס נשימה עמוקה. אתה מבין אותי? הוא מסמן לי שהוא מבין. אני מסמן. אני רואה את פניו מתעוותות. שומע מעין גניחה - ובתנועה אחת הצינור בפנים. פורמן מחרחר והלב שלי נעמד אני בטוח שנכשלת. ופתאום הנשימה שלו הופכת לסדירה. החמצן חודר לריאותיו - הצלחת!".

במהלך השנה שאחרי הפציעה, אמא שלי חילקה את זמנה בין הבית, טיפול בי, תינוקת שרק נולדה ושני אחיי הגדולים בני שנתיים (אורלי) וחמש (שחר) ובין בתי החולים לצד אבי. במהלך העשור שלאחר המלחמה אבא שלי עבר כארבעים ניתוחים לשחזור עור הפנים, הלסת ולשיקום. הילדות שלנו עברה בצל הניתוחים של אבי בארץ ובחו"ל. אבי נלחם וחזר אל החיים, למד כלכלה, למד לדבר מחדש, שיקם וניהל מספר חברות ובעיקר חזר להיות האבא שלנו וגם של זיו. אחי הצעיר שנולד שמונה שנים לאחר המלחמה.

מלחמת יום הכיפורים בעייני מסמלת המון. זכיתי באבא שלי מחדש ועל זה אני מברכת. מדהים אותי איך הורי ניהלו מלחמת קיום ולא איבדו תקווה, זה גורם לי להבין כמה תעצומות נפש יש באימי שטיפלה באבי בכל השנים האלו וגם בשבוע האחרון, כשהיית אבא מורדם ומונשם, אמא לא הלכה הביתה וישנה לידך במשך שבוע. אתם לוחמים, הורים אהובים שלי.

אבא תודה על זה שתמיד היית לצידי, על זה שלימדת אותי מתמטיקה ופיזיקה, ושדרשת שנהיה בשומר הצעיר עד סוף

הרגשתי שאתה שומע אותנו כמו אז בגיל 27 במלחמה. בכוונה שמתי שירי אריק איינשטיין ומערכונים של הגשש בווליום גבוה ושרתי לך וכל כך רציתי שתעשה לי פרצוף כמו תמיד שאהיה בשקט כבר..

ביום שישי האחרון סביב השעה 15 אחצה פתאום התחלת לזוז - יש מצב שזה בגלל שלא הפסקתי לקשקש לך, ואז דיברתי והגבת עם העיניים ואז גם עם הראש.. וסיפרתי לך איפה אנחנו ועל משחקי היורו ועל רוי וארי וכמה שאני מתגעגעת.. ואז ניסיתי לבקש שתפתח את העיניים וסימנת לי לא.. וליטפתי אותך וניסיתי שוב - אמרתי לך אבא בבקשה תפתח את העיניים זאת הבת המועדפת עליך (גם במצבך לא הסכמת להודות בכך..) ואז פתאום נפתחו העיניים הירוקות הגדולות שלך.. ושאלתי מה כואב.. ועברנו חלק חלק ואמרתי לך בדמעות שאני כל כך אוהבת אותך ומתרגשת ואז ראיתי דמעה גדולה שלך נושרת וזה היה כל כך עצוב.. ואז הרופאים שהופתעו ולא האמינו וביקשו שאצא.. אז אמרתי שאני חייבת לצאת ואתה סימנת עם הראש לא.. ואמרתי שחייבת ושוב סימנת לא.. החזקתי לך את היד והבטחתי שכבר חוזרת ושתחכה לי.. כשחזרתי אחרי 10 דקות כבר לא הגבת ממש.. זאת היתה השיחה האחרונה שלנו.

תודה לך על אלפי שיחות- כולל ביום שהתמוטטת.. קפצתי לרגע בבוקר לראות מה נשמע והבטחת שנפגש ב-11 כשתחזור מהמרפאה.. חיכיתי ואז קיבלתי את הטלפון מאמא. אבא סליחה שלא יכולנו לעשות עוד עבורך.

רוצה להודות בראש ובראשונה לאמא.. את אחת ויחידה ויודעת עד כמה אבא אהב אותך והקשר שלכם היה גם ללא מילים. תודה לחברים מהסיירת שתמיד באו ודאגו. תודה לכל מי שהיה שם לצדינו בשנים האחרונות ולחברים שלי שתמכו ועזרו לי בתקופה זו.

לבנדו

Even though you were with us for only 6 months, you really entered mom and dad's hearts (even though they kept mispronouncing your name). You took care of my father day and night with endless sensitivity and devotion. Thank you, you will always be a part of our family

אבא, סיכמנו אני ואתה כשרוי נולד שתחגוג איתו בר מצווה בטויל לאפריקה, יודעת עד כמה שרצית שזה יתגשם. מקווה שתנוח עכשיו ממלחמות, אתה תמיד תהיה בליבנו, אוהבת ומתגעגעת כל כך,

זהר

שקראת לו גאון, ארי היה מתקשר אליך כל ערב ומאחל לך שתרגיש טוב ולילה טוב. כשהיה מגיע הייתם מנהלים שיחות ארוכות על הפצעים והתחבשות החדשות שלך והוא היה מחבק אותך לחיזוק הלב בעדינות.. הצחיק אותך המשפטים והרגישות אליך ובלעת בצמא כל משפט שאמר. הם נשארים לבד בלי הסבא היחיד שהיה להם ואנחנו כואבים ושבורים.

בשלוש השנים האחרונות המצב התחיל להתדרדר, האשפוזים התארכו וכך החופש שלך התקצר...

ציפורה וטרון, סבים שלי שהקימו את הקיבוץ וילדו אותך פה חינכו אותך כי מי שגר פה והוא חבר קיבוץ מחויב לערבות הדדית ושזהו ערך עליון, עמוק ולא מתפשר, כך חינכו אותך, כך חיית וכך חינכת אותנו.

אבא, ליבך שעמד באינסוף מבחנים, נשבר בשנה האחרונה, נשבר כי קובעי דעה בקיבוץ שכחו את מחויבותם לתואר חבר קיבוץ. חבר אמיתי זוכר את העשייה הבלתי נגמרת שלך ליצור פה עולם טוב ומיטיב, חבר קיבוץ טוב מדמיין את עצמו במקומך לפעמים, בנסיון להבין את כאב המלחמה הפיזי והנפשי שלעולם אינו נמוג, חבר טוב לא מפנה עורף לעת זקנה.

אבא גם כשההנהגה שינתה פניה, חברי ילדותך ונעורייך דאגו לחבק, לגונן ולהזכיר לך יום יום שבחירתך וליבך היו והינם במקום הנכון. תודה חברים. מבטיחה לך אבא שאנחנו נגן עליך לעולם. בשבוע האחרון ניסינו להעיר אותך מספר פעמים.. גם אז

יוחנן איננו. מוזר.

כבר ימים רבים הלך ונחלש, ימים רבים הסבל הפך לחלק ממנו, ובכל זאת לא האמנו ולא רצינו להאמין וכך גם הוא. עד הרגע האחרון נלחם על חייו.

יוחנן נולד בחדרה ב 10.7.1945 אח לגיורא ויאיר, בנם של טרון וציפורה פורמן ממקימי הקיבוץ. זכה בהורים חמים ועוטפים, שהחיבוק שלהם השפיע, חיזק ועיצב את חייו. יוחנן גדל בחינוך המשותף. בראיון איתו יוחנן מספר: "היתה לי ילדות טובה ואין לי שום בעיה עם החינוך המשותף. זו היתה ילדות עם הרבה אתגרים ואפשרויות. הנחל היה מציף כל שנה את הקיבוץ. היינו בונים רפסודה מחביות ומזפת שהיינו מפרקים מהכבישים. היו לי חיות טובות."

יוחנן היה חלק מהילדים הבוגרים בקבוצת "זמיר". היה חזק, משקיען, רגיש ונלחם על כל כדור במשחק המחנניים בנחישות עד הניצחון. יוחנן מציין שהחיים במוסד היו עבורו תקופה של פריחה, עם אתגרים לימודיים יותר גדולים ועם מעורבות בשיעורים בהם גילה את אהבתו ויכולותיו במקצועות הריאליים. נוסף לכך היה מדריך נערץ בתנועה. כאשר התגייס לצבא היתה לו מטרה להגיע לצנחנים ובתום דרך לא קלה השיג את מטרתו. כצנחן היה בפעילויות שונות בכל הארץ לאורך הגבול ומעבר לו.

בצבא פגש יוחנן את דינה שתלווה אותו באהבה ונאמנות אין קץ מעל 55 שנים. ומאז כמו יחידה אחת מובחרת הקימו משפחה חמה ומלוכדת. יוחנן מספר: "באחד הסיורים הגענו להיאחזות הנחל בקציעות ודינה היתה מ"כית שם. היא הודיעה שתתן לנו להכנס בתנאי שנקח אותה לטיול. שם הכרתי את דינה ולקחתי אותה על הקומנדקר. והשאר היסטוריה."

במלחמת ששת הימים יוחנן נלחם בירושלים בגבעת התחמושת. בקרב הזה איבד רבים מחבריו. מראה שלא יכול היה לשכוח כל חייו. עם זאת סיפר: "ראינו את השיירה של מוטה גור נכנסת לעיר העתיקה, הרגשתי את ההיסטוריה לנגד עיני זה היה רגע בלתי נשכח. רגע מכוון שאני מספר עליו בקהילות היהודיות."

לאחר שחרורו מהצבא חזר יוחנן לקבוץ. עסק במגוון דברים: עבד ברפת, היה פעיל בתנועה והיה רכז עבודה במשך כשלוש שנים. כשסיים החל את דרכו בחברת "תרימה" מתוך הבנה שעתיד הקיבוץ בתעשייה. יוחנן יצא ללמוד במכללת רופין תעשייה וניהול. הספיק להיות בקורס חודש ואז פרצה מלחמת יום הכיפורים.

יוחנן גויס ובתחילה עלה עם חבריו לרמת הגולן. ואולם אריק שרון הועיק אותם דרומה. אחרי קרבות קשים שבהם ניצל בנס, הגיע לקרב הגורלי בחווה הסינית שם נפגע קשה מאד מאר פי ג'. יוחנן מספר: "אני זוכר מהדקות הראשונות של הפציעה, הרופא הראשון שהגיע אמר יש פה עוד פצועים שאפשר להציל, הוא לא יחיה. אז קראו לרופא נפתלי הדס שהיה צנחן והוא זה שהציל אותי." הובלתי בתנאים קשים למסוק והגעתי להדסה.

יוחנן עבר אינספור ניתוחים וטיפולים, חלקם ניסיוניים, בארץ ובלונדון כשבכל התקופה הזאת דינה מלווה אותו ודואגת לכל פרט, כאשר חלק מהזמן נאלצו להפרד מהילדים ולהשאיר אותם בקיבוץ. לאורך כל השנים יוחנן ודינה התמודדו עם פציעתו הקשה שהשפיעה על חייהם ולא תמיד היתה הבנה למצבו. אבל יוחנן לא מוותר. הוא ממשיך לשעוט קדימה. משלים את הלימודים, חוזר לעבודה ב"תרימה", תחילה בהנהלת חשבונות ומשם עובר למגוון של תפקידים - בשיווק, בקשרים עם משרד הבריאות ועד הגיעו להיות מנהל תרימה. כל השנים חתר לקידום ופיתוח המפעל.

יוחנן אומר: "הנר לרגלי הוא כל הזמן לחפש את הדברים המיוחדים מחוץ לקופסא." בקיבוץ מילא תפקידים הן כלכליים והן חברתיים מתוך אכפתיות, רצון לתרום, לקדם ולהשפיע וגם כדי לשבור את הפחד ההדדי מפני הנכות. לא תמיד היה קל וכמו שיוחנן אומר: "לעתים די תכופות שכחו את ההבדל בין זה שאתה חריג לבין זה שאתה רגיל." בזכות עקשנותו ונחישותו פרש יוחנן כנפיים והצליח לרקום קשרים ושותפויות בארץ ובעולם. הן בשטח העסקי והן בקשר האישי והחברי. ועל כך היה גאה. אך לא פחות ואף יותר היה גאה בדינה, בילדיו ובני זוגם ובנכדיו עליהם סיפר באהבה ובגאווה גדולה.

יוחנן מסכם את חייו ואומר: "היו לי חיים מלאים מאד ועם כל הקשיים הצלחנו למלא את החיים ולא להתייחס לנכות."

אנו חבריו מקבוצת זמיר שגדלנו אתו משחר ילדותנו אוהבים ומעריכים את יוחנן וכואבים את לכתו מאיתנו. יהי זכרו ברוך

1.7.2021

כתבו: רותי להב, שרה כתר ועדיקה נקש
הציטוטים של יוחנן: מתוך פרויקט התייעוד שתיעד ארכיון
קיבוץ מעברות

פרידה מאלישבע קורת

אמא שלנו הייתה לוחמת

אני יודע שלרבות ולרבים מכם יהיה קשה לראות את הלוחמת שבה, בקשישה המכונסת בעצמה שאיכלסה את הכורסה שלה בפינת שיוף ובקושי זזה ממנה במשך שנת חייה האחרונה, אבל אמא נלחמה כל חייה - תחילה כשהמשפחה ברחה מהנאצים להולנד, מהולנד לצרפת, ובצרפת ממקום למקום בכל פעם שהצבת הנאצית כמעט והתהדקה על צואר המשפחה. באחד ממקומות המסתור בצרפת, היתה אמא נוסעת בכל יום ראשון על אופניה, חולפת בדרכה למנזר הסמוך על מחסומי הדרכים של הגסטאפו, ומביאה בקביעות לנזירים תשורת מזון צנועה. רק לאחר המלחמה נודע לה שבכל חבילה הוסתרו גם חליפות מכתבים עם הטייס הבריטי שהסתתר במגדל הכנסייה עד שהמודיעין הבריטי ארגן את הברחתו לאנגליה. בת 13, אבל לוחמת מן השורה...

גם עם עליתה לארץ אמא לא שבעה הרבה נחת. לאחר שאחיה נהרג בקרבות לטרון עלתה אמא להתיישבות על גבעה נידחת וחשופה בגליל התחתון והקימה שם בית

עם אבא משה. בשנים הראשונות, הייתה אמא רועת צאן על גבעות הסביבה, וכשבטעות עלה פעם העדר שלה על חלקתו של פלאח מקומי, הודעק הלה ורץ לעבר אמא עם מקל גדול, מאיים להכותה ולקחת את אחד הטלאים כפיצויי. אמא לא התבלבלה, שלפה מהנרתיק את אקדח התופי הגדול שנשאה, כוונה אותו לעבר הפלאח והודיעה לו במבטא הולנדי כבד " ... אתה מרביץ - אני בוס-בוס!". אמא חזרה הביתה ללא שריטה ועם כל העדר, ורק אחר כך בבית, הוסבר לאמא שכששולפים את האקדח כדאי גם לדרוך אותו, אולי אפילו לשחרר את הניצרה, וגם רצויי מאד לשים כדורים בתוף... לוחמת אמיתית...

כשהבינה אמא שחיי הנישואים שלה עם משה מיצו את עצמם קמה ועברה עם הדס למעברות, שם הקימה לה בית חדש עם אבא מנשה ואחותנו דנה. גם במעברות לא נחה אמא על זרי דפנה. בין אם עבדה שעות ארוכות בחדר האוכל, או יצאה בשבת בבוקר ב-4:00 כדי להכין את כביסת החיילים בזמן, חוזרת ב-8:00 כדי להכין לנו את ארוחת הבוקר המשותפת, אמא תמיד הרגישה שהקיבוץ לא חייב לה כלום, ושהיא חייבת להוכיח כל יום וכל רגע שהיא תורמת את חלקה לקיבוץ.

אמא לא הייתה אשה קלה, וחיינו אתה לא היו אף פעם רוויים בחום וחיבה מופגנת. ניכר היה שתלאות המלחמה בילדותה חרצו בה צלקות עמוקות. אבל אמא ואנחנו לא וויתרנו, ובשנות חייה האחרונות זכינו, יחד עם אמא, לחשוף ולחלק בינינו את כל האהבה, החום, והקרבה האינטימית שלא תמיד נכחה בינינו בעבר. יחד חילקנו רגעי אושר ורוגע כשאמא מוקפת בילדיה ונכדיה, יחד עברנו את מותו של אבא מנשקה, ויחד חצינו את הגשר הצר של שנותיה האחרונות והקשות, ואת התקופה האחרונה עד להסתלקותה.

אבל עבורי - עבורי עד היום האחרון אמא תמיד היתה אמא של ימי ילדותי, היפיפיה של הקיבוץ, במכנסי הפעמון הקצרצרים שהיום לא נתפוס בהם אף קבוצניקית שפויה. עבורי 'שבע' היתה אמא של הטיולים לנחל, לעץ החרוב, למערת הקדמון, ולסלטים המיתולוגיים בצריף חדר האוכל של הקיבוץ.

אמא יקרה - בקשה אחרונה, באמת אחרונה לפני שאנחנו נפרדים. אם תוכלי בכל יום שישי, בגן העדן, להגיע לעץ התאנה הענף שנמצא ליד המפל הגדול שנשפך לתוך האגם העמוק - וכשאגיע גם אני - אגש ישר לשם ואולי, אולי נוכל שוב להפגש.

להתראות אמא ודרך צלחה.
עמיר

זכרה של תמר נתיב אסא הבת הראשונה של קיבוץ מעברות

כאן חיכתה לתמר חנה'לה שחם שטפלה בה במסירות כאשר מטי יצאה לעבודתה.

ב-1933 עם עליית הקיבוץ על הקרקע עלתה גם תמר הפעוטה עם חבריה ילדי "נשר" והגיעה למעברות. יחד עם חבריה חוותה תמר את כל הלבטים של מקום חדש ודרך חיים חדשה וחדשנית. חייה נחתמו בחותם הראשונות. הכל היה ראשוני - ההתנסות בחינוך המשותף, חיי השיתוף בקיבוץ, בניית הארץ כולה ובניית הקיבוץ. תמר גדלה ובגרה במעברות עד שיענקל'ה נתיב איש חיל הים לקח אותה לחופים רחוקים וחיים אחרים.

כל ימיה שמרה תמר על קשר חם עם חברי מעברות. הקפידה לאכול בחדר האוכל בכל ביקור אצל בני משפחתה בקיבוץ - פשוט כדי לפגוש את החברים הוותיקים. תמר גרה עם משפחתה בחיפה שם היתה מנהלת בית ספר לחינוך מיוחד וזכתה להערכה ואהבה רבה. נזכור אותה כציון דרך חשוב בהיסטוריה של קיבוץ מעברות.

יהי זכרה ברוך.
כתבה: עדיקה נקש - ארכיב הקיבוץ

ב-10.5.2021 הבאנו את תמר נתיב (אסא) למנוחות בבית העלמין של קיבוץ מעברות. תמר - הבת הראשונה של קיבוץ מעברות, היא בתם של דב אסא ומטי ניסימוב. אחותם של צילה שמעוני, רחל ניסימוב, יאיר ניסימוב ועידית אסא.

תמר נולדה בפברואר 1930 בעין חרוד בצריף בית החולים הראשון של עמק יזרעאל. חברי הקיבוץ, שנקרא אז קיבוץ ג', גרו אז בבת-גלים. מטי התגלגלה לבדה בסוס ועגלה לבית החולים. חלק מהדרך עשתה ברגל מבוססת בבוקר עד שהצליחה להגיע ל"צריף המחכות" - כלומר האמהות לעתיד שהמתינו ללידה הקרובה. אחרי הלידה עברה לתקופה קצרה למשמר העמק ורק אחר כך חזרה לבית הזמני בבת גלים.

ראשוני הילדים - אורי ג, איתן ב"ש, תמר אסא, צבי יתום, דן פריבמן. 1933 בפלוגה בחדרה.

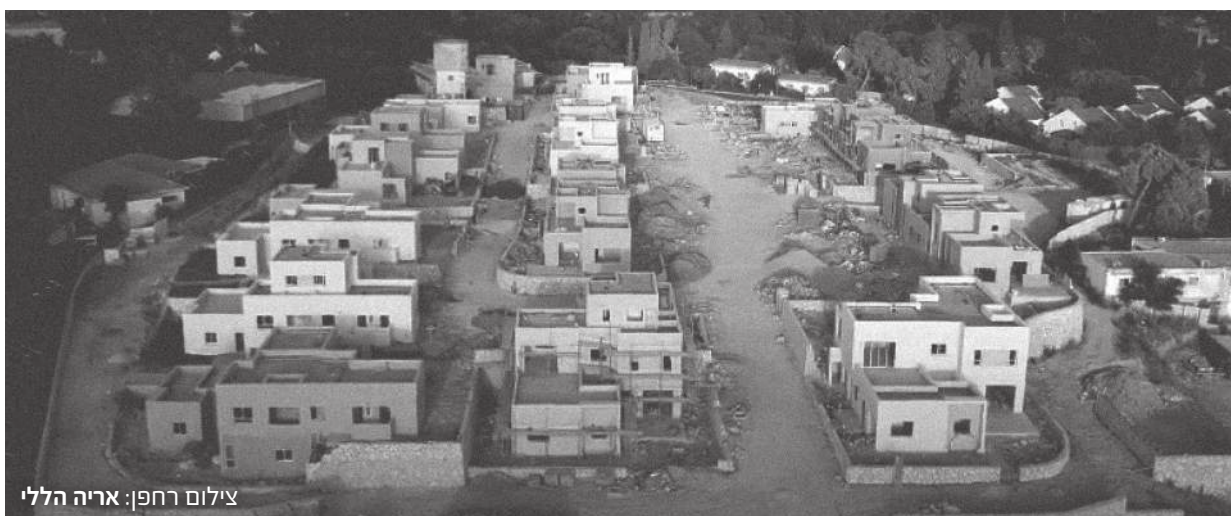
ניצוד הומצא השם: 'רמות חפר'?

על בחירת שם. אני חשבתי שהקיבוץ וגם המוסד בנויים על גבעות ולכן הצעתי את השם "רמות" ברבים. כך הגעתי לשם "רמות חפר". זכיתי בשני כרטיסים להצגה על כך שבחרו בשם שהצעתי.

תודה לנוגה שהשם מחזיק מעמד ועובר מהמוסד החינוכי אל השכונה שהולכת ונבנית על הגבעה הדרומית של הקיבוץ.

בימים אלה מסתיימת בניית החלק הראשון של שכונת "רמות חפר". לרגל המאורע חפשנו מידע: מי המציא את השם "רמות חפר"?

בעזרת רינה אדר הגעתי לנוגה קורן שהיתה בקבוצת 'שחף' והיא ספרה: "כשקיבוץ העוגן החליט להצטרף למוסד החינוכי מעברות, החליטו לחפש שם חדש. זה קרה בשנת 1955 כשהיינו בכיתה י'. נערכה תחרות בין המוסדניקים

צילום רחפן: אריה הללי

המנה האחרונה

והשם מ ע ב ר ו ת הוא מושרש ועמוק,
ושנים - הן נתנו לו חוק.
אז למה פתאום -
שם אחר בא הלום?
גם בשם הקודם אין כל נזק.

אזרחי המוסד! האספו לדגלים!
האסף כל בר-דעת ושפר!
ונזעק בחרון
עד ייחר הגרון,
לא רוצים, לא רוצים רמות חפר!!!

עזרא מלצר קבוצת "שחף" דצמבר 1955
מתוך עיתון "על הגבעה" מס' 5

עשרה אביבים לבלבו בגבעה,
ואחד - הוא כבר כמעט זורח.
ועברו מחזורים,
ונוספו נערים,
ועלה המוסד כפורח.

והדשא עלה ולבלב כתמיד,
ומוסד מ ע ב ר ו ת כתמיד על הגובה.
ואיש לא ראה,
כי קרבה השעה
ומשבר מתקרב "הרחובה".

כי הדשא עלה ולבלב כתמיד,
כשלתע, בלי דעת ושפר,
הציע "אחד"
שנקרא למוסד,
לא בשמו, כי בשם רמות חפר.

מוקדש בברכה לכל הדיירים החדשים בשכונת "רמות חפר" | עינת טחנאי ועובדות הארכיון

קצת מהנעשה ב-

בית לחיים

בית בואק / קיבוץ מצבות / אספוטאיס צ'וריס

כיום יש אצלנו בדיור בבית לחיים 12 חברים: בר, לין, גאיה, שני, נטע, אלעד, לבב, שחר, אורן, גיא, איתי וספיר. לצערי לא לכולם יש עדיין עבודה בעקבות משבר הקורונה ואנחנו עובדים רבות בשביל לחפש להם מקומות ראויים וטובים לעבודה.

ניתנה לנו הזדמנות נהדרת להציע להם עבודה בשיתוף פעולה עם "תרימה" באריות מארזי שי. החברים ארזו מידי יום, נהנו לקחת חלק ועבדו ברצינות בפרויקט הזה. תודה מקרב לב לנורית דניאלס שחשבה עלינו בעבודה הזו. החברים מאוד אוהבים להתנדב ולהרגיש חלק מעשייה ולכן אשמח אם יש לכם החברים עוד רעיונות או פרויקטים שיוכלו לעזור לנו. זה יהיה נהדר ואני פה בשביל לחשוב אתכם ביחד.

זכינו בביקור של ראשת המועצה גלית שאול, התנדבנו באיסוף אשפה בחוף בית ינאי, ואנו כמובן ממשיכים לעסוק בפעילויות הספורט - באולינג, שחייה, הוקי, טניס ועוד. השיגרה היומיומית מבורכת והחזרה לשיבה בחדר האוכל והיכולת לראות אנשים עשתה טוב לכולנו. מידי יום יש לחברים חוג אחה"צ - צילום, מוסיקה, כלביה, ספורט, יצירה ועוד. אני מחפשת חוגים נוספים או פעילויות פנאי ואשמח לרעיונות או התנדבויות למי שמעוניין. ההתנדבות יכולה להיות כשעה בכל תחום, בשיחה, ביצירה, מצגת מעניינת, פעילות חוץ, משחקי קופסא ועוד. המטרה היא ההיכרות ותשומת הלב.

החשיבות של שילוב אנשים בעלי צרכים מיוחדים ביחד בקהילה מאוד חשוב עבורי ואני מאמינה שנוכל לצמוח ביחד - לתת ולקבל אחד מהשני.

ולסיום... שתדעו שאתם עוברים ליד החברים (בדיור אבל כמובן גם חברי קיבוץ) ואומרים שלום ומחייכים זה נתן להם משמעות, אהבה וקבלה.

לא פלא זה קשה
אבל זהו מילה טובה
אני עושה לך טוב
רק מילה טובה
או שתיים לא יותר מזה"

באהבה, עטרה

התחדשות בנלביית מעברות

ממש בימים האלו סיימנו את פרויקט הרחבת הכלבייה. העברנו את תאי הכלבים למבנה חדש בצד המזרחי ובכך לא רק שיפרנו את איכות המגורים של הכלבים אלא גם השקטנו את רעשי הסביבה כולה ושיפרנו את איכות החיים של השכנים. בנוסף, כל שטח הכלבייה הישנה הפך לפעוטון גורים עם תוספת של עוד 3 חדרי המלטה מרווחים, דבר שאיפשר לנו לקלוט 6 המלטות בו זמנית. נכון לשעה זו יש לנו מעל 30 גורים בכלבייה ואנחנו מצפים להמלטה נוספת בסוף החודש.

עיקר הגורים שלנו מיועדים להיות כלבים לתפקידים מיוחדים בעיקר בתחום הטיפולי על גווני השונים. רשימות ההמתנה לגורים היא מאוד ארוכה ואנשים מחכים שנה ושנתיים לזכות בגור מכלביית מעברות. הרחבת הכלבייה תאפשר לנו להשאיר ברשותנו יותר כלבי גידול ובכך להגדיל את כמות הגורים שיתנו פתרון לדרישה הגדלה והולכת לגורים מבית הגידול שלנו. חשוב לי לציין, שאנחנו מחפשים משפחות בקיבוץ אשר תהינה מוכנות לקבל גורה או כלבה בוגרת מהכלבייה.

תודות מיוחדות מגיעות לאנשי התחזוקה שלנו, לחשמלאים, לנגרים, לאנשי המים למשרד הבניין, לקבלנים השונים, לריכוז המשק על האימון והתמיכה ובעיקר לחברים הנותנים כתף בטיפול היומי בגורים ובכלבות: לאירה שוהם, לחנו טובי, לבקי גזית, לרונית אדר, לקרין ארד ולהילה רגב. נשמח לארח חברים המעוניינים לבוא ולהתרשם מהמקום החדש אבל לגוריה עדין אסורה הכניסה עד אשר יגדלו הגורים ויקבלו את החיסונים הנדרשים.

לקראת שנת הלימודים הבאה אנחנו מתארגנים לפתיחת חוג לכלבנות, תכנית טיפולית בעזרת הכלבים שלנו, פעילות עם אוכלוסייה מבוגרת ועוד. נשמח לראות בקיץ ילדים בגיל 12 ומעלה שרוצים להגיע לעבודה עם הכלבים ולקבל אחריות בתחומים שונים הקשורים לעולם הכלבנות.

נדב בר אמוץ

וזה למה לא כדאי לנו להפריט את החיים...

אם תבחרו לחיות את חייכם BY THE MONEY, מן הסתם תחיו את חייכם עם כל תופעות הלוואי המכוערות שהוא יביא איתו. חברה ערכית מעודדת ערכים חברתיים שוויוניים, צניעות, כבוד הדדי וערכות הדדיות. חברה ערכית אינה מעודדת חומרנות, חמדנות ואגואיזם. קפיטליזם מעודד כלכלה וצמיחה, ואכן הוא חיוני להתמודדות מול המציאות הכלכלית הקיימת, אך הוא מדא ערכים חברתיים ואנושיים.

לכם יש את האפשרות לבחור באיזון שביניהם, ולא להיכנע לריח הכסף. כאן אתם נבחנים כבני אדם החיים בקהילה, האם תדאגו לכיסכם, או שמא נדאג כולנו לכיסנו ואיכות חיינו? הרי אנו חיים יחד באותה בועה שמגינה על כולנו ומאפשרת לנו חיים איכותיים. מי שאין לו ערכים - קל לו לוותר עליהם. מי שיש לו ערכים - ינסה לשמור עליהם.

וחשוב לדעת שהפרטה וקפיטליזם גורמים לדאגה קיומית, ודאגה קיומית תפגע לכם בחיי האהבה, ביצירתיות, ברוחניות ובכל דבר שיש בו נשמה, בעיקר באושר. והרי זהו המדד של איכות חיים, הלא כן?

נראה שטוב לנו מדי ואיננו רואים זאת.... למה להרוס את צורת החיים המיוחדת הזו ממנה יצאו אנשי רוח ואומנים כה רבים, למה?
האם עד כדי כך איבדנו את הרוח?

יורם א.

עקב רוחות ה"שינוי" המתחדשות, התעוררת...

איך בתוך קיבוץ שגדל על טהרת השיתוף, חינוך של שמו"צ לשוויון חברתי (שעדיין ממשיך), רוחניות וערכים, יש הצוהלים להפרטה וקפיטליזם? האין זו צביעות? איך חברה שמחנכת לצניעות, לערכים ולשוויון נותנת לפרטים בתוכה להסיט אותה מדרך הישר ולשאוף להטיית הכף לטובת חומרניות, חמדנות, בצע כסף, קפיטליזם מכוער?

איך חברה המגדירה עצמה כחברה "ערכית" מאפשרת לחברים בתוכה להסיטה לדרך הכסף, עידוד השחיתות, העורמה וכל מאפיין מלוכלך שהחבילה הזו תביא איתה? הרי כולנו יודעים כמה לכלוך החמדנות תביא איתה. רוצים להיות "כמו כולם"? זה כולל את הכלוך ושלא ישלו אתכם.

הדבר הבא: "ענבים"

תערוכת יחיד לרוני דורון בגלריה 'הגדה השמאלית'

מאת **יהונתן ה. משעל** | שיחות קצרות עם
אמניות ואמנים על תערוכות המוצגות עכשיו
(מתוך המגזין האינטרנטי 'בנדיטקה')

רוני דורון: נולדתי בשנת 1989 בקיבוץ מעברות. שני הורי נולדו גם הם בקיבוץ וכל משפחתי חיה שם, אז אני מאד מחוברת ומלאת אהבה למקום, למרות (או בגלל) שבחברתי שלא לגור בו לאחר הלימודים. למדתי לתואר ראשון במחלקה לאמנות בבצלאל וסיימתי בשנת 2016. כרגע אני מתגוררת בתל-אביב ועובדת באמנות ובחינוך באופנים שונים בתל אביב ובאגף החינוך של מובי-מוזיאוני בת ים.

כעת מוצגת תערוכת היחיד שלך "ענבים", מה תוכלי לספר עליה? התערוכה "ענבים" בעיני רוחי היא משהו שתופס תקופת ביניים, כמו כפיס עץ פשוט ואקראי שמחבר משני צדדיו לוחות גדולים ובעלי נראות יותר מובחנת. יהיו בה ציורים מהשנה-ומשהו האחרונות, תקופה בה נפתחה תערוכת היחיד הראשונה שלי "תקוות אולימפיות" במסגרת 'בנטיטור', ביפו העתיקה. התערוכה ההיא נפתחה אל תוך הסגר הראשון ובעצם עמדה ריקה רוב הזמן, עד כדי כך שהיו ימים שבהם שכחתי ממנה לחלוטין. אחר כך לקח לי

קצת זמן לחזור אל הסטודיו, היתה איזו ריקנות והתרחקות. כשחזרתי לעבוד הציורים נהיו שכבתיים יותר, מצויירים על שאריות של ציורים אחרים, מרוכזים אל גודל קטן של 40x30 ס"מ ומתבוננים אל תוך עצמם. הם יוצגו ב'גדה השמאלית' - חלל שהוא מאד כללי ומאד ספציפי בו זמנית.

אחרי חוויה כזאת, איך היה לעבוד על תערוכה חדשה? תהליך העבודה שלי משתנה לאיטו אבל תמיד יש שאריות מתקופות קודמות. הרבה פעמים אני מבחינה בדברים באמנות או בכלל בעולם שיוצרים אצלי דחייה מסוימת אבל למעשה מעסיקים אותי באופן כזה, שאחרי זמן מה הם מתחילים להופיע בעבודות שלי. אלה רגעים שמצחיקים אותי: אני מתבוננת בזה קורה, צוחקת ומתמסרת לדבר. אני חושבת שאם נושא מסוים מגיע לעבודות יש לו סיבה ואין טעם להיאבק בו, אלא לתת לו לעבור את העיבוד שהוא צריך. עם הזמן אני לומדת באילו דברים להפסיק להיאבק.

איזו תערוכה ראית לאחרונה
ומה תוכלי לספר עליה?

תערוכת סיום התואר השני בבצלאל של לי נבו "אלף". לי הפכה את החלל שקיבלה לשילוב של משרד, בר, בית משפט ומועדון קלפים, ויצרה מעין חלל עם שאריות של התרחשויות ודברים שמהווים פוטנציאל להתרחשות חדשה. יש בעבודה המוני פרטים גדולים וקטנים וכולם ממש חשובים להתרחשות. העבודות של לי תמיד מלאות בהומור שמצחיק אותי ממש, אבל הוא לא מוריד מהרצינות של העבודה. הומור רציני זאת תכונה שאני אוהבת ומעריכה.

עוד משהו שתרצי לשתף?
לא גיליתי לכם הכל על התערוכה אז תבואו!

"ענבים"

תערוכת יחיד לרוני דורון | 24.6-17.7
'הגדה השמאלית' מרחב תרבותי חלופי,
אחד העם 70, תל אביב

למה אנחנו לא רואים את השמיים בצבע סגול?

התשובה לשאלה נמצאת לכאורה בתחום הפיזיקה, אך גם הביולוגיה משחקת בה תפקיד. ההסבר טמון בהבנה של איך גלי האור מתפזרים בשמיים וכיצד האדם תופס ומפרש צבעים

כל הצבעים של כל הדברים בעולם נובעים מהיכולת של אותם אובייקטים לבלוע אורכי גל מסוימים, ולהחזיר או לפזר אחרים. בוורדים האדומים נבלעים כל אורכי הגל למעט אורכי הגל האדומים, שנקלטים בעין ומפוענחים כאדום. כאשר כל אורכי הגל מוחזרים מאובייקט כלשהו, צבעו מתפרש כלבן, וכאשר כל אורכי הגל נבלעים באובייקט, צבעו מתפרש כשחור.

הצבעים מתפזרים

כאשר קרני האור מגיעות מהשמש וחולפות דרך האטמוספירה, הן מתחילות להתפזר. האור שמגיע מהשמש מכיל בקירוב את כל אורכי הגל, ולכן צבעו לבן. אך כאשר הוא עובר באטמוספירה הוא מתחיל להתפזר בצורה די סדורה. תחילה מתפזרים אורכי הגל הקצרים יותר, וככל שהאור עובר מרחק גדול יותר באטמוספירה, אורכי גל ארוכים יותר מתחילים להתפזר.

הגלים של האור הכחול הם קצרים יותר, ולכן הצבע הזה מתפזר מהר ומעניק לשמיים את צבעם. הפיזור הזה אחראי גם לשינוי הצבע של השמיים בזריחה ובשקיעה - אור השמש נכנס בזווית שטוחה יותר לאטמוספירה, ולכן עובר דרך יותר ארוכה דרכה ומתפזר יותר, כך שגם הגלים הארוכים יותר מתחילים להתפזר ולתת לשמיים צבע כתום ואדום. אבל הגלים הסגולים קצרים יותר מהכחולים, ולכן הם אמורים להתפזר יותר.

אז למה בכל זאת אנחנו רואים שמיים כחולים?

התשובה לשאלה הזו היא כפולה. ראשית, האור שמגיע מהשמש מכיל פחות אורכי גל סגולים, אך הסבר זה לא מאיר את כל התמונה. הסיבה השנייה היא ביולוגית וקשורה לצורה שבה אנו קולטים ומעבדים צבעים בעיניים ובמוח שלנו, כי בניגוד למה שניטון ואל-היית'ם חשבו, צבע הוא בראש ובראשונה תוצאה של איך אנחנו תופסים ומעבדים את אורכי הגל השונים של הספקטרום הנראה.

תפיסת הצבע שלנו מתחילה ברשתית, אליה מגיע האור מהסביבה. ברשתית שלנו ישנם תאים המסוגלים לקלוט אור. ישנם שני סוגים עיקריים של תאים כאלו - קנים ומדוכים.

הקנים מסוגלים לקלוט אורכי גל רבים, והם די רגישים, אך הם לא מסוגלים להבחין בין צבעים. הם עוזרים לנו לראות בחושך (ולכן דברים מאבדים מצבעם בחושך) ולזהות תנועה. המדוכים הם אלו שאחראים לקליטת צבע. הם רגישים פחות מהקנים, ולכן צריכים כמות אור גדולה יותר כדי לפעול, אך הם גם בעלי ספציפיות לאורכי גל מסוימים. יש שלושה סוגי מדוכים, שכל אחד יכול לקלוט בעיקר אורכי גל אדומים, ירוקים או כחולים.

למה השמיים אינם סגולים? לכאורה, זו שאלה מוזרה. הם לא סגולים משום שהם כחולים. ומדוע הם כחולים? הרי התשובה לשאלה הזו היא בכלל בתחום הפיזיקה. אך למעשה, זה לא כל כך פשוט, והשאלה מדוע השמיים אינם סגולים היא דווקא מאוד מעניינת כשמבינים את הפיזיקה, והתשובה לשאלה הזו היא לא פחות ביולוגית מאשר פיזיקלית.

למה השמיים כחולים?

כדי להבין מדוע זו בכלל שאלה מעניינת ולגיטימית, צריך להבין מהו ההסבר שניתן בדרך כלל לכך שהשמיים הם כחולים, ולפני כן צריך להבין מהו צבע בכלל.

אנחנו אוהבים לחשוב שצבע הוא תכונה של אובייקט מסוים. "הוורדים אדומים, הסיגליות כחולות", כמאמר השיר. אך כבר במאה העשירית הציע איש האשכולות המוסלמי אבן אל-היית'ם את הרעיון שצבע הוא בכלל תכונה של אור. את הקונספט הזה קיבע אייזק ניוטון במאה ה-17. במאה ה-19 התפתח הרעיון שאור הוא גל אלקטרומגנטי. גלי רדיו וגלי מיקרו נמנים על הגלים הארוכים ביותר, ובאורכי הגל הכי קצרים נמצא את קרינת הרנטגן והגמא.

צבעים הם גלים שאנחנו מסוגלים לראות. הצבע האדום הוא הגל הארוך ביותר, ולאחר מכן הצהוב, הירוק, הכחול ולבסוף הסגול. לפני האדום נמצא את התת-אדום שאנו לא מסוגלים לראות, אך כן להרגיש, משום שהוא מחמם. מעל הסגול נמצא את העל-סגול, שגם אותו אנו לא מסוגלים לראות, אך כולנו מכירים אותו משום שהוא מסכן את הבריאות.

אורכי גל סגולים פשוט לא יכולים להפעיל ביעילות את המדוכים הכחולים או האדומים. לכן אנחנו לא רואים אור סגול בצורה טובה כמו שאנו רואים אור כחול, ירוק, אדום ומה שביניהם. כך, אנו יכולים לראות בעיקר את האור הכחול שמפוזר בשמיים אבל לא את האור הסגול..

עם זאת, יש בעלי חיים כמו ציפורים וחרקים, שכן מסוגלים לראות את אורכי הגל האלו, וסביר להניח שהם תופסים את צבע השמיים בצורה שונה לחלוטין מבני האדם.

אז מהו צבע השמיים? כחול? סגול? אולי בכלל על-סגול? זה תלוי. תלוי אם שואלים פיזיקאים או ביולוגים, תלוי באיזו שעה שואלים, ותלוי איך אנחנו מגדירים צבע.

ענר אוטולנגי

דוקטורנט במחלקה לאימונולוגיה באוניברסיטת בן גוריון

כל הצבעים שאנחנו מסוגלים לראות הם תוצרי הפעלה של שילובים של אותם תאים ברשתית. כאשר אורך גל זהוב מגיע לרשתית הוא מפעיל גם מדוכים הקולטים אורך גל אדום ואורך גל ירוק, והאות העצבי היוצא מתאים אלו מתפרש במוח כצבע הצהוב. כאשר אורך גל מפעיל גם מדוכים ירוקים וגם מדוכים כחולים, הצבע מתפרש במוח שלנו כטורקוז.

מה זה צבע סגול?

אך מה קורה כאשר תא מדוכה מופעל כקולט אור אדום ולידו מופעל תא מדוכה הקולט אור כחול? שילוב כזה ייתפס כצבע סגול, או מג'נטה. למעשה, הצבע שאנו מכנים מג'נטה, שנמצא בין אדום לכחול, אינו צבע שקיים בפיזיקה של האור אלא תוצר של תפיסת הצבע בעין ובמוח. אך אין זה מדויק לומר שאיננו מסוגלים לראות אורכי גל סגולים ושצבע זה לא קיים.

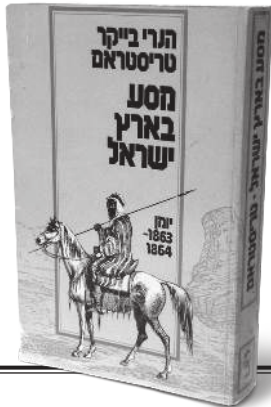
השבוע בארץ לפני יותר מ-150 שנה

לאון שעמד למטה, ראה גם לוטרה שיצאה מן המים, עמדה מולו רגע והביטה בו משתאה. שפרד ואפצ'ר פגעו בחמישה נשרים גדולים, והתקנת האדרים מעורותיהם הנודפים ריח עז לא היתה מלאכה קלה כל עיקר".

"...בשלושת הימים שהקדשנו לסיור בנחל ארבל, המגיע אל הקצה הדרומי מערבי של הבקעה מחיטין ומעמק בית נטופה, מעולם לא פגשנו חיות בר כה רבות. ראשון הופיע חזיר בר מתוך הסבך על ידנו, בשעה שהיינו מטפסים במעלה הנחל. אפצ'ר קלע בו, אך הוא נס כשהכדור תקוע בגופו. אחר כך הוחרד אייל למטה, רץ במעלה הצוק, וחלף בסמוך לנו בשביל המתפתל, הנטוי על פי תהום. אחר כך נמייה גדולה כמעט דרכה על רגלי, ונמלטה לתוך נקיק, ובעודני מתאמץ לעקוב אחריה, ראיתי להפתעתי דוב סורי חום יורד בכבדות, אך מהר, על פני הסלעים, וחוצה את האפיק (הוא נזהר שלא להתקרב אלינו כדי מטווחי רובה). בהחזיקנו את החבלים למעלה, יכולנו לראות צבאים טופפים בגיא למטה, אולם חברינו שעמדו לרגלי הצוק לא יכלו לראותם ולהשיגם.

מתוך הספר: "מסע בארץ ישראל, יומן, 1863-1864"

מאת: הנרי בייקר טריסטראם
תרגום: ח' בן-עמרם

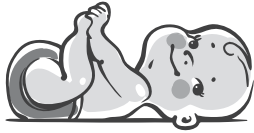
ט"ו באב 2021 בבריכה
חמי רודנר מנחה את **דנה ברגר** | גיטרה: עדן ויץ
יום שישי | 23.7 | 21:00 | 20:00 מוזיקת פופ
 אירוע פנימי מיועד למבוגרים | כבוד | שתיה | הכניסה מגיל 18 ומעלה

חיכתם לזה שנתיים והנה זה בא שוב!
אירוע פתיחת הקיץ בבריכה
יום חמישי | 15.07.21 | 16:30-19:30

- לינה באוהלים
- ילדים עד גיל 12 חינם
- ליווי של מבוגרי כל הלילה
- ארוחת ערב משפחתית
- כל משפחה מביאה לעצמה את האוכל
- גלידה
- מתנפחים
- דוכני פעילות

ברכות, תודות ואיחולים

מזל טוב
לאורלי ואורי שלם
להולדת הנכד
בן שלישי לגל ומני

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב למיכל והדר
להולדת הבת
אחות לירדן
נכדה לחיותה ואלדד

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב לעילית ועמית
להולדת הבן
אח לנועם
נכד ליעל ויוסי

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

לכל העוסקים
במלאכת שילוט חצר הקיבוץ:
אורה אלון וערה פריטש
וגם להדר קווינט על המיפוי
ולמור יפה שדאג להכניס את
השמות החדשים לווז.

הגעתם ליעד!

כל הכבוד!
לרוני נובלמן

על זכייתה במדליית הזהב
באליפות ישראל בג'ודו, ועל
היותה אלופת ישראל בג'ודו
למשקל 48 ק"ג!

ברכות חמות על ההישג המדהים!
מכל בית מעברות

מזל טוב
לנועה ויעקב אבנט
להולדת הנכד
בן לשושן וליאור
אח למאי ורון

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

עובר ושב

גיל לוי
הודיע על עזיבת
הקיבוץ

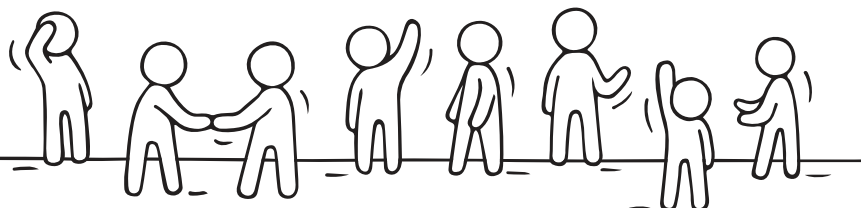
**יערה ויריב
קאופמן**
הודיעו על
עזיבת הקיבוץ
(מחופשה מיוחדת)

ארז מילר
יצא לחופשה
מיוחדת

שלי שחר
התגייסה לצה"ל.
מאחלים לך שירות
נעים ומעניין

מיה צדוק
סיימה שנת שירות

**רון דיין, עינב דניאלס,
מאי הללי, נועה יפה,
תם שחר ויתם שוורצמן**
סיימו י"ב שנות חינוך
ומצטרפים לקיבוץ!

קהל צלחה אכזאם!

